

היזברות

עונג שבת

פרשת אחרי מות קדושים | גליון 450 | ז' באייר תש"פ

לתגובות: oneg.shabat@htv.co.il

073-2221388 - להפצת העלון

www.hidabroot.org

העלון מוקדש לע"נ פונגדה בן טורי | לע"נ נחמיה בן רחמים ואסתר | לזיווג הגון וכל הישועות מירב בת רחל | לזכרה והצלחה בכל איזולה בת קמיל ורזין | לרפואה שלמה וכל הישועות משה בן אגוניה | לרפואת שלום כהן בן פרח

להקדשת העלון חיגוג: 073-2221388

זמן כניסת ויציאת שבת			
מוצ"ש ר"ת	מוצאי שבת	כניסת השבת	מוצ"ש ר"ת
20:36	19:59	18:44	ירושלים
20:34	20:01	19:01	תל אביב
20:37	20:02	18:54	חיפה
20:35	19:59	19:00	באר שבע

מה שבין חוקים למשפטים

על מה שמוכן ועל מה שלא מוכן, ומה הקשר לקורונה?

מורנו הגה"ר זמיר כהן שליט"א

כ ל הקורא את הכתוב בפרשה: "את משפטי תעשו, ואת חקתי תשמרו, ללכת בהם. אני ה' אלקיכם", מיד שואל את עצמו מה פשר הכפילות הזו? מה ההבדל בין משפטים לבין חוקים? ומדוע מסתיימת כאן הוראה זו במילים שלא נאמרו ברוב המצוות: "אני ה' אלקיכם"?

רש"י ז"ל מבאר את הדבר במילים הבאות: "את משפטי תעשו - אלו דברים האמורים בתורה במשפט, שאילו לא נאמרו, היו כדאי לאמרו. ואת חקתי תשמרו - דברים שהם גזירת המלך, שיצר הרע משיב עליהם למה לנו לשמור, ואומות העולם משיבין עליהם, כגון אכילת חזיר ולבישת שעטנז וטהרת מי חטאת, לכך נאמר אני ה' אלקיכם". כלומר ישנם שני סוגי מצוות. ישנן מצוות שההיגיון מסכים להן מיד, כגון חסד וצדקה, אהבת הבריות, יום מנוחה שבועי, משפטי דיני ממונות שנועדו להשליט סדר חברתי וכדומה, וישנן מצוות שלעולם לא היינו חושבים עליהן מעצמנו, כגון להימנע מאכילת בשר מסוים דווקא, או ללבוש בגד שיש בו תערובת צמר ופשתן, להיטהר במי פרה אדומה או במקווה, להניח תפילין וכדומה.

לפיכך הצטוונו בתורה על שניהם, עם הדגשה בסוף הפסוק: "אני ה' אלקיכם!", ועליכם לציית לדברי גם במה שאינכם מבינים. אולם כל בר דעת מבין מיד, שאין הדבר דומה, חלילה, להוראת שליט בשר ודם שחצן הדורש את טובת עצמו, אלא להוראה נמרצת והחלטית של אב אוהב, שיודע היטב כי בנו הרך איננו מסוגל להבין מדוע לא להכניס את אצבעו לשקע הנחמד שבקיר, והוא אומר לו: לא! מבלי להסביר לו יותר מיד, כי אין לו כלים שכליים להבין למה לא.

דוגמא מוחשית לכך ראינו כולנו במשבר הקורונה העולמי. אילו היה כריסטופר קולומבוס, שחי לפני כחמש מאות שנה, טרם התגלה עולמם של הווירוסים והחיידקים, צופה בנו מעיניים בכובד ראש בהנחיות משרד הבריאות, דנים בכל משפט

וגם שואלים מה במקרה שהוא שונה מעט מהכתוב, האם גם לך התכוון הכתוב? היה בטוח שכולנו יצאנו מדעתנו. אנשים בבגדים נקיים, נזהרים לשמור מרחק שני מטר, נזהרים מלחיצת ידיים שאין עליהן שום לכלוך, וכשנוגעים בידיה של דלת ציבורית ניגשים מיד לרחוץ ידיהם בסבון. והנה עומד ראש ממשלת ישראל, ובסבר פנים רציני ביותר מורה לאזרחים: אין לנוע בעיניים או בפה או באף, גם כשהידיים נקיות. אך לנו, "מביני העניין", ברור שיש בהוראה זו הצלת חיים. וכיצד מתייחסים חלק מאתנו לכתוב בשלחן ערוך בהלכות הנהגת אדם בבקר בדיני נטילת ידיים לאחר הקימה בבקר (סימן ד סעיף ג): "לא יגע בידו קודם נטילה, לפה ולא לחוטם ולא לאזנים ולא לעיניים?" וכיצד לדיני שמירת נגיעה בין האסורים בנגיעה? וכיצד לדינים האסורים בשבת ומותרים בימי חול? וכך בכל הלכות התורה. לכן נאמר בסוף הפסוק המורה על הציות להלכה גם כשלא מבינים: "אני ה' אלקיכם". מלך אוהב אני, ולא הכל אתם מסוגלים להבין. אבל תסמכו עלי שהכל לטובתכם, והנכם חייבים לשמור כל גזרת מלך.

ואכן, דווקא בדורנו, ככל שחוקרי המדע מתקדמים בגילויי הנסתר הקיים בעולמנו, כך טעמי מצוות ומושגים תורניים שבעבר היה קשה להבין מתקרבים אל שכל האדם, וכעת יש לנו קצה קצהו של חוט להבין. וכפי שהרחבנו בדוגמאות רבות בסדרת ספרי "המהפך", ובספר "מפתחות לחיים" פרק "חיפוש רוחני".

לפיכך, ככל שהאדם חכם ונבון יותר, כך הוא מרכין ראשו בענווה ובאהבה לפני בוראו, וזוכר בכל עת כי אבינו אוהבנו הוא, ובכל הוראה שנתן לנו בתורה במצוות עשה, טמונה הטבה נפלאה. ובכל גדר ששם בפנינו במצוות לא תעשה, והודיענו שפעולה זו מותרת אך ורק במסגרת הגבולות האלה, הרי אותם גדרים וגבולות נועדו לעצור בעדנו בפני נפילה בבור עמוק הנמצא מטר או מטרים אחדים לאחר הגדר. ומתוך כך מקיים הוא את מצוות התורה ברצון ובשמחה. שבת שלום.

שאל את הרב

הג"ר אברהם יוסף שליט"א

האם מותר להכין "מנה חמה" בשבת?

במנה חמה יש מרכיבים שלא עברו תהליך בישול כלל (כ-25%), ואם יערו לכלי של המנה החמה ישר מכלי ראשון - הרי זה מבשל, שעירוי מבשל כדי קליפה. לכן מערים את המים החמים לכוס ריקה,

ומהכוס הריקה מערים לתוך כלי המנה החמה, כיון שהכוס נחשבת לכלי שני, שאינו נחשב מבשל. ואין לנו רשות לחדש מדעתנו מה נחשב "קלי בישול". והאשכנזים נהגו להחמיר בכלי שני, ומקילים בכלי שלישי.

2 מוסר ימי העומר
דניאל בלס

3 "אצבע אלקים היא"
הרב יצחק פנגר

5 קורונה בספירת העומר
הרב ירון אשכנזי

6 שלח ארנק
חיים ולדר

8 עוד סיפור הצלחה
המר שניידר

9 "כלום לא חסר"
אבנר שאקי

14 הברבור של אמא
מנוחה פוקס

גילויים מרעישים

בכרך החדש! שיצא לאור בימים אלה

חלק חמישי בסדרה שממשיכה להדהים את עולם המדע. עכשיו בכרך חדש ומרתק במיוחד מאת הרה"ג זמיר כהן

כולל צילומים נדירים ומרהיבים

חדש!
חלק ה' בסדרה

משלוח חינם
עד הבית!

מחיר מבצע מיוחד!
ברכישת הסט המלא

להזמנות: 073-222-12-50
shops.hidabroot.org

24 אלף תלמידיו של רבי עקיבא מתו במגפה - שיעור לדורות (ב')

הבנת הסיבה שגרמה למותם של תלמידי רבי עקיבא, היא שתביא לתיקוננו

זאת חשוב להפנים, כי ימי האבלות הנהוגים בישראל אינם רק הבעת צער על העבר, אלא גם תזכורת לחשבון נפש על הסיבה שגרמה לאבלות, במטרה לתקן את עתידנו.

זאת התשובה לשאלתך. בימי העומר אין מתאבלים רק לזכר אסון נוסף שפקד את עמנו בגלות, אלא לשם תיקוננו.

כך הבהיר הרמב"ם, שימי האבלות שנקבעו לישראל נועדו להזכיר לכל דור לשוב בתשובה מן העוונות שגרמו לחורבן. כך כתב: "יש שם ימים שכל ישראל מתענים בהם מפני הצרות שאירעו בהן, כדי לעורר הלבבות ולפתוח דרכי התשובה, ויהיה זה זכרון למעשינו הרעים, ומעשה אבותינו שהיה כמעשינו עתה, עד שגרם להם ולנו אותן הצרות, שבזכרון דברים אלו נשוב להיטיב, שנאמר (ויקרא כו) 'והתוודו את עוונם ואת עוון אבותם וגו'" (משנה תורה, הלכות תעניות פרק ה').

המשך בעמוד 7 <<

עמנו, בחינוך לדורות, המזכיר את יוקר התורה וחשיבות תלמידי החכמים בפני ילדינו ולנו, כמו גם הסיבה החמורה לאבל זה: "מפני שלא נהגו כבוד זה בזה" (יבמות סב, ב), האמור כמובן לפי דרגתם הגבוהה כתלמידי חכמים, אך מלמדת אותנו את חשיבות הדאגה לשני והשמירה על כבוד חברינו.

הקב"ה לימדנו שיעור מוסר לדורות, שבלעדי אהבת אחים לא יהיה המשך קיום לתורה ולעמנו! עובדה זו מזכירה לנו בכל דור ודור להימנע ממחלוקת לשם שמים, אלא:

"הוי מתלמידיו של אהרן, אוהב שלום ורדף שלום, אוהב את הבריות ומקרבן לתורה" (אבות א, יב). שיעור שנחנך מאוד בדורנו, וראוי להתאבל עליו כדי לחרוט בלבנו את רוב חומרתו לישועתנו.

מוטי שאל: "מדוע ממשכים להתאבל בימי העומר, על מאורע שקרה לפני אלפי שנים?"

...

בכתבה הקודמת למדנו על נחיצותם של מנהגי האבלות בימי העומר, המעידים לנו ולילדינו על חשיבות התורה המאחדת את בני עמנו במשך אלפי שנים, כמו גם שיעור לדורות על הדאגה והכבוד שעלינו לנהוג זה בזה, כדי לתקן את עתידנו. על זאת ראוי להרחיב במיוחד בימים אלה, ימים של מגפה, על חשיבות התורה והיסוד שיכול להצילנו ממגפות ואסונות בישראל.

מנהגי האבלות על מות 24 תלמידי של רבי עקיבא, הוא בראש ובראשונה אבל על איבוד תורה מישראל. זו עדות המאחדת את כל בני

7

שבע עובדות
יונתן הלוי

ספירת העומר - לא מה שהכרתם: 7 עובדות על ספירת העומר

"מהחל חרמש בקמה תחל לספור שבעה שבועות" דרשו חז"ל: "אל תקרי בקמה אלא בקומה" - כלומר, בעמידה.

6. ספירת העומר ידועה כתקופה של אבל - אבל אין כל קשר בין האבל הזה לספירת העומר. מנהגי האבלות הנהוגים (לא מתחננים, לא מסתפרים או מתגלחים, ולא מאזינים לחזיקה) נתקנו בגלל האבל על 24,000 תלמידי חכמים, תלמידי התנא רבי עקיבא, שנפטרו במגפה בתקופה הזו. תקופת האבלות הזו נמשכת 33 ימים ולרוב הדעות חלה בין פסח לל"ג בעומר.

7. ב"ספר התודעה" (עמוד רמ"ה) מבואר שבימי ספירת העומר תלויה פרנסת כל השנה. לדבריו: "שבעה שבועות אלה, כיוון שבהם תלויה פרנסת כל השנה לשובע או חלילה לרעב, ובהם נפתחים אוצרות של ברכה או, חס וחלילה, קללה לכל השנה כולה". זוהי הסיבה שיש לספור את הימים: "לראות כמה מן הימים האלה כבר יצאו שלא בפורענות והם תמימים היו".

עוד מובא שם כי זו הסיבה שבזמן הספירה יש להתפלל על הימים שהיו מבורכים: "ויתפלל עליהם שתמימים יהיו כולם עד סוף ספירתם, שיכלה קציר חיטים ותבוא להם ברכה ושובע וחיים לכל העולם בכל השנה".

מדוע קוראים לה "ספירת העומר", ומה הקשר בין הספירה לבין האבל? 7 עובדות שאולי לא הכרתם

1. תוהים מה מקור השם "ספירת העומר"? ובכן, כשביט המקדש היה קיים היו בני ישראל מקריבים ביום השני של פסח קורבן שעורים מיוחד בשם "קורבן העומר". רק אחרי הקרבת אותו קורבן הותר לעם השימוש בתבואה החדשה של אותה שנה. "ספירת העומר" מתחילה ביום השני של פסח, בו הוקרב קורבן העומר, ולכן קרויה בשם זה.

2. ספירת העומר היא מצוות עשה מהתורה, בזמן שבית המקדש היה קיים. "וספרתם לכם ממחרת השבת, מיום הביאכם את עומר התנופה, שבע שבתות תמימות תהיינה...תספרו חמישים יום". כיום, שבעונותינו אין העומר קרב, היא מצווה מדרבנן.

3. הסיבה לספירת העומר היא ההתכוננות לקראת מתן תורה בחג השבועות. כשעם ישראל יצאו ממצרים, הם היו שקועים ב-49 שיערים של טומאה. לכן הספירה היא מ-1 ל-50: בכל יום עלו עוד שלב ונחלצו מעוד רמה של טומאה, עד שהגיעו לטהרה ביום החמישים, וקיבלו את התורה.

ב"ספר החינוך" מובא: "לפי שכל עיקרן של

1. תוהים מה מקור השם "ספירת העומר"? ובכן, כשביט המקדש היה קיים היו בני ישראל מקריבים ביום השני של פסח קורבן שעורים מיוחד בשם "קורבן העומר". רק אחרי הקרבת אותו קורבן הותר לעם השימוש בתבואה החדשה של אותה שנה. "ספירת העומר" מתחילה ביום השני של פסח, בו הוקרב קורבן העומר, ולכן קרויה בשם זה.

2. ספירת העומר היא מצוות עשה מהתורה, בזמן שבית המקדש היה קיים. "וספרתם לכם ממחרת השבת, מיום הביאכם את עומר התנופה, שבע שבתות תמימות תהיינה...תספרו חמישים יום". כיום, שבעונותינו אין העומר קרב, היא מצווה מדרבנן.

3. הסיבה לספירת העומר היא ההתכוננות לקראת מתן תורה בחג השבועות. כשעם ישראל יצאו ממצרים, הם היו שקועים ב-49 שיערים של טומאה. לכן הספירה היא מ-1 ל-50: בכל יום עלו עוד שלב ונחלצו מעוד רמה של טומאה, עד שהגיעו לטהרה ביום החמישים, וקיבלו את התורה.

עורך: דודו כהן • עורכת משנה: דבי רייכמן • עריכה גרפית: שני מויאל • הפצה ולוגיסטיקה: טליה זכריה ואסתר שמיר
רוצים לקבל 50 עלונים עד לבית עם שליח, ולהפיץ בבית הכנסת או בסביבתכם הקרובה? חייגו 073-2221388

מיזם חדש מאת הידברות:

WhatsApp 4 you

כל לקוח וכל זמן

מהפכה בעולם הדיגיטל התורני!

לציבור חילוני ומסורתי

עקב המצב, הידברות אתכם בלימוד 15 דק' ביום. חברותא בוואטסאפ וידאו הרב, אתה ו-2 מחבריך

אם גם אתם רוצים להתחזק, שלחו הודעת וואטסאפ לטל' 052-9551569 עם הפרטים הבאים: גבר/אישה, שם, גיל, שעות שנוחות לכם ושואים שמעניינים אתכם, ואנו נחלים לכם רב או רבנית שיצרו אתכם קשר לפי בקשתכם א' חייגו 073-333308

חותמת אדומה

איך חותמת אדומה על דרכון אחד, מצילה חיים של ילדה אחרת

יוכבד ברודי הייתה בסך הכול בת חמש עשרה כאשר הנאצים פלשו לאוסטריה, שנה לפני פרוץ מלחמת העולם השנייה. היא לא תשכח לעולם את היום שבו אספו את כל היהודים האוסטרים מול רחבת העירייה, והללו נעמדו בתור ארוך כשדרכוניהם הגרמניים החדשים בידיהם. השוטר הנאצי נטל כל דרכון, הביט בשחצנות אל האישי שמולו וחתם את המילה "יודן" באותיות אדומות גדולות על גבי הדרכון.

אבא של יוכבד היה המום כל כך מההשפלה, עד שהוא החליט עוד באותו יום שזה בדיוק הזמן בו הם צריכים לעלות לארץ ישראל.

את זוועות השואה יוכבד לא עברה, אבל כל משפחתה וחברותיה שנשארו מאחור נהרגו בשואה האיומה. זו גם הסיבה שהיא לא רצתה שום קשר עם עברה, ולכן, כאשר בסיום המלחמה הודיעה ממשלת גרמניה החדשה על כך שכל מי שסבל מהכיבוש, וארצו סופחה לגרמניה, יוכל לקבל אזרחות גרמנית, זה ממש לא עניין אותה. להיפך, היא נתנה את הדרכון יחד עם כל המסמכים הישנים לחברתה הטובה למשמרת. חלפו שנים, יוכבד הקימה משפחה לתפארת, ילדים ונכדים, ולבסוף הלכה לעולמה בשיבה טובה.

רבקה לוי הייתה די מופתעת מהחבילה שקיבלה בדואר. זה היה ללא ספק הדרכון של סבתא שלה - יוכבד. זו הפעם הראשונה שהיא רואה את תמונתה בתור ילדה קטנה. בהתחלה היא התלבטה מה עליה לעשות עם הדרכון שנשלח אליה על ידי צאצאי החברה של סבתא שלה, שנפטרה אף היא לפני מספר חודשים. בשלב מסוים היא נזכרה שקראה באיזשהו מקום על כך שממשלת גרמניה מאפשרת לכל צאצאי התושבים שסופחו עד לשנת 1934 לקבל אזרחות גרמנית, הם וכל בני משפחתם, וזו הייתה הסיבה שהיא החליטה לבסוף לאכנס אותו בין המסמכים שלה, אף על פי שלא הייתה שום סיבה שבעולם שתגרום לה א פעם לרצות לקבל אזרחות גרמנית.

שלוש שנים חלפו מאז, ויום אחד החלה בתה, רחל בת התשע, להרגיש חולשה כללית בכל חלקי גופה. היא נשלחה על ידי הרופאים לבדיקות מקיפות, שבסופן התברר לתדהמתם הרבה שרחל סובלת ממחלת כבד קשה. עורה הפך צהוב, והיא לא הייתה מסוגלת כמעט להרים את ידיה מרוב חולשה. עולמה של רבקה כמעט קרס עליה, וכל חייה סבו סביב בית החולים. היא פנתה לטובי המומחים, והחלה לערוך בדיקות אצל מומחים בינלאומיים, עד שלבסוף נודע לה, שרק בגרמניה ישנו מרכז רפואי בעל ידע רב בטיפול במחלה המדוברת. בירור מול המרכז הרפואי העלה, שעלויות הטיפול והאשפוז הממושך של חודשים ארוכים יגיעו בסופו של דבר למיליון יורו, מכיוון שהביטוח הרפואי שלה לא מכסה את עלויות האשפוז האסטרונומיות שבית החולים הגרמני דורש מכל מאושפז שאינו אזרח גרמני.

רבקה הייתה אובדת עצות. מאין ישיגו סכום גדול כל כך בזמן כה קצר?! ואז הבלית בראשה רעיון מטורף: הדרכון של סבתא! לפי החוק אנחנו זכאים לקבל אזרחות גרמנית!

שבוע לאחר מכן כבר היו ובתה על המטוס בדרך לגרמניה, ותוך שבוע נוסף היו היא וכל ילדיה בעלי אזרחות גרמנית, מה שהפחית את עלויות הטיפול ברחל לכמה עשרות אלפי יורו בודדים...

וכך לאחר שבעים שנה, החותמת האדומה עם המילה "יודן", שהשפילה כל כך ילדה יהודייה אחת, הצילה את חייה של ילדה יהודייה אחרת - נינתה של אותה ילדה... כוחה של השגחה אלוקית.

מתוך הספר "102 סיפורים ששינו לאנשים את החיים". להזמנת חייגו להידברות שופו.

"אצבע אלוקים היא"

כל הנסים שנעשו במצרים נעשו במיוחד עבור עם ישראל. אין הוכחה גדולה מזו

קצרה היריעה, ולא נוכל לפרט כאן את כל הנסים, שאירעו בתוך כל מכה מעשר המכות. נציין רק מספר נקודות, בקצרה.

המכה השלישית היתה מכת כינים. הכינים מילאו את כל ארץ מצרים, ושרצו על כל איברי גופם של המצרים. הכינים התפשטו בשדות, ביבולי התבואה, ואפילו בטיח שבקירות הבתים. לא הייתה למצרים שום אפשרות להימלט מהכינים, ששרצו עליהם בהמוניהם, ומיררו את חייהם ללא הפוגה.

במכה זו כבר הכריזו חרטומי מצרים: "אצבע אלוקים היא!" אין אפשרות לגרום מצב כזה על ידי כישוף, שום בן אנוש לא היה יכול לעשות זאת. אין ספק, יש אלוקים, והוא שעשה זאת!

המכה הרביעית הייתה מכת ערוב. מכה זו הראתה לעין כל, שלא רק שהקב"ה ברא את העולם, אלא הוא גם מנהיג אותו באופן תמידי, ומשגיח על בראיו.

פרעה לא הסכים לשלח את עם ישראל, וכדבר ה' ביד משה, כן אירע. גדודים גדולים של בעלי חיים, מסוגים שונים, פלשו לארץ מצרים. הם הופיעו יחד, בערבוביה (ומכאן שם המכה, "ערוב") - תערובת של חיות טורפות, עופות דורסים, זוחלים ארסיים, חרקים עוקצניים, וחיות ים. בעלי החיים טרפו והכישו, השחיתו את השדות, הפילו את העצים, והטילו ארס בפירות ובירקות.

המצרים נעלו את דלתותיהם, וחשבו שלפחות בתוך הבתים יהיו מוגנים, אבל בעלי החיים הרסו את קירות הבתים, שברו מנעולים, התפרצו אל תוך הבתים, נשכו וטרפו. במשך שבוע שלם השתוללו החיות בכל רחבי ארץ מצרים.

רק לארץ גושן לא נכנסו החיות. ליהודים לא נגרם נזק כלל, אפילו לא שריטה קלה.

כפי שאמר משה בשם ה': וְהִפְלִיתִי בַיּוֹם הַזֶּה אֶת-אֶרֶץ גֹּשֶׁן אֶשֶׁר עִמִּי עִמְדַת עֲלֶיהָ לְבַלְתִּי הָיִת-שָׁם עֲרָב, לְמַעַן תֵּדַע כִּי אֲנִי ה' בְּקִרְבְּךָ הָאָרֶץ..."

מכת חושך, המכה התשיעית, הוכיחה, שה' יתברך שולט גם במאורות. בורא העולם הוא "יוצר אור ובורא חושך", והוא מאיר ומחשיך כרצונו. בפתאומיות, בלי התראה, השתרר חושך מוחלט בכל רחבי מצרים. לא נותרה ולו קרן אור אחת, לא אור יום ולא אור ירח או כוכבים, ואף לא אור מלאכותי.

שלושה ימים שררה אפלה כבדה בכל ארץ מצרים, ואחרי שלושת הימים הללו - הוכפלה החשכה! בשלושת הימים הבאים אפילו לגוש באפלה לא יכלו, כיוון שהחושך הפך לממשות, שמנעה מהם אפילו להניע את איבריהם. לעומת זאת, ליהודים - "היה אור במושבותם".

לרכישת ספרו של הרב יצחק פנגר "המכתב" חייגו להידברות שופו: 073-222-1250. או באתר shops.hidabroot.org

Advertisement for 'The Red Stamp' (החותמת האדומה) book. It features a man holding a book, a golden stamp, and various icons representing different services and offers. Text includes: 'עקב הוצאתה והעמסה בהכנסת עלון החברת המבוקש בכל רחבי הארץ, הידידות המרכז בקיבוץ הגרילה ענקית נוספת בין כלל המפגשים, התחייבות והחזריות שיצאו מן התקופה הקרובה. על 3 מיסים יוקרתיים: ספר תורה מהודר, וכבד נוסף משמחים.' and 'עכשיו יחד תחמד מ.ש.ת.ל.ם להפיץ את עלון הידידות! ולהתנדף ל-219,700- מזכי הרבים!'. It also includes a phone number 073-222-13-88 and a website link.

המדריך לחינוך

הרב זמיר כהן

איך מונעים חוצפה? (ב')

מה גורם לילד לדבר בחוצפה להורים או למורים? שאלות נוספות שכל הורה צריך לשאול את עצמו

במאמר דיברנו על השאלות שההורים והמחנכים צריכים לשאול את עצמם כשהם מגלים תופעה של חוצפה אצל ילד. נפרט כאן על שתי שאלות נוספות.

האם הילד עד לדוגמא אישית שלילית?

התנהלות ההורים משפיעה רבות על עיצוב אישיותו של הילד. ילד הרואה את אביו או את אמו מדברים בגסות רוח או במילים קשות עם ההורה השני, מלבד הפגיעה בנפשו הרכה, הוא גם לומד להתנהג בהתאם לדוגמא האישית אליה הוא נחשף בבית.

מה גם שבמקרים כאלו, נפגמים בעיניו המעמד הנכבד והדמות הערכית, גם של ההורה הפוגע בזולתו וגם של הנפגע, ומעתה אינו חש צורך לכבדם. כנגד הפוגע חש הילד התקוממות, והנפגע נעשה מזלזל בעיניו, שהרי הנה אבא אינו מתייחס בכבוד ובהערכה לאמא, ומכאן שהיא בעצם אינה חשובה ונכבדה כל-כך... וכך בדיוק כאשר אמא מזלזלת באבא.

לפיכך, כאשר ילד מזלזל בהוריו ומדבר אליהם בחוצפה, יבדקו ההורים את עצמם לפני תחילת הטיפול בחינוך הילד. ואם אחד ההורים נוהג לדבר בזלזול עם זולתו, ישנה מיד את גישתו. כאשר יראה הילד דוגמא אישית של כבוד הדדי בין הוריו, יהיו שניהם מכובדים בעיניו, וגדלים הסיכויים שאף הוא יחוש צורך טבעי להתנהל מולם בכבוד.

האם הילד סבור שמעמדו מקביל למעמד הוריו?

אחד הגורמים המרכזיים לכשל החינוכי המצוי בזמננו בבתי רבים, הוא עקרון השוויונות בין ילדים להוריהם ובין תלמידים למוריהם. ילד החי בתחושה שמעמדו במשפחה חופף להוריו, מדוע שישמע לדבריהם? לא לחינם ציוותה התורה על כיבוד הורים ומורים. מלבד הכרת הטוב כלפי מי שכה היטיב לילד מתוך מאמץ רב והשקעה גדולה, יש בכבוד זה תועלת רבה והכרחית להצלחת חינוכו של הילד.

לפיכך, על ההורים להפנים בנפש הילד את הסמכות ההורית, מבלי להשתמש במסדרים של התנשאות שחצנית או קטנונית, וגם לא באיומים, אלא במכובדות אצילית, ושילוב בין "השמאל הדוחה" בעת הצורך, לבין "הימין המקרבת" כמעט בכל עת, כמבואר לעיל. גישה נכונה, מאוזנת ובריאה של הפעלת סמכות הורית משולבת בשמירה על כבוד הילד, תרומם אותם ממילא בעיני הילדים למעמדם הנכון בתא המשפחתי, והילדים יפנימו כי עליהם לכבדו כראוי.

יצוין כי ההזדמנות הטובה והנפלאה ביותר להעברת מסר חשוב זה לילד, היא בשולחן השבת, זמן בו כל המשפחה סביב השולחן והאווירה טובה ונעימה. כך למשל, כאשר מגיע הזמן לומר דברי תורה בסעודה, בין מנה למנה או בין מנה לשירה, אומר האב לילדים: כתוב בתורה (שמות כ', י"ב): "כִּבְדוּ אֶת אֲבִיךָ וְאֶת אִמְךָ". הבה נתבונן עד כמה אמא יקרה וחשובה, שכה טרחה וטורחת בגידול הילדים ובבישולים ובסידור הבית וכו', ומתפללת על כולם ואוהבת ודואגת לכולם. הוא גם מוסיף סיפורי צדיקים על כיבוד הורים.

ילד השומע כך מאביו, לא כניזה ולא כתוכחה, אלא כשיתוף הבא מלב אוהב בעת האווירה הנעימה שבשולחן השבת, מתרגש מהסיפורים, מזדהה עם המסר ומייקר את אמו בלבו. מבלי לחוש בכך, מצטרפים סיפורים אלה למסרים נכונים נוספים ששמע בגן ובבית הספר ושקרא בספרי הלכה ומוסר, ומכאן סלולה הדרך בפניו להגיע לכיבוד הורים מלא, כפי כל גדרי ההלכה.

נוער מתמודד

הרב דן טיומקין

אי אפשר לגרש חושך עם מקלות

כשלוקחים לילד משהו - צריך לתת לו גם תחליף. ולמתבגר, התחליף צריך להיות מתוחכם

הרבה מהנערים המתמודדים סובלים מחוסר איזון בין הדחפים החזקים שלהם (סוס גדול) לבין כוחות ריסון חלשים (רוכב קטן). מרן הרב עובדיה יוסף זצ"ל קרא להם: "נשמות גדולות בכלים קטנים". הפער וחוסר האיזון הזה מתפרץ בגיל ההתבגרות ושולח אותם למסע כואב, וכדי לסייע להם לקצר את המסע, יש אפשרות לטפל ולסייע להם, דרך הקטנת

הדחפים (להקטין את הסוס) שאותה ניתן לעשות בעיקר דרך משמעת חזקה חיצונית (או טיפול תרופתי כשיש צורך רפואי), שזה יעיל רק בטווח קצר וזמני, או דרך הגברת כוחות הריסון, וזה כנראה עיקר התפקיד והשליחות שלנו, אף על פי שזו דרך ארוכה יותר, כי היא בת קיימא לטווח הארוך: ללמד אותם לא לסמוך על תגובה ראשונית אימפולסיבית, אלא לעצור, להתייעץ, לחשוב. לייצר שגרות ברורות. ללמד אותם לטפל ב"חשוב" ולא רק ב"דחוף". לפתח יכולות ניהול עצמי, תעדוף ושליטה עצמית.

ההדרכה והליווי כאן קריטיים, כי לא כל הנערים קיבלו כוחות שווים, ולכן אין מה לצפות מאלה שקשה להם, שילמדו ויסתדרו לבד. זה לא עובד ככה. בזה שנוסייע להם, עדיף כבר מגיל צעיר, דרך חוויות הצלחה, דרך קשר של אמון ואהבה עם ההורים והמורים, ניתן להם מוטיבציה להצליח וכלים לצמצם את הפער בין הדחפים החזקים לכוחות הריסון המוגבלים.

חשוב לזכור לאורך כל הדרך, שהם לא עושים לנו דווקא. הם באמת זקוקים לעזרה, ובטווח הקצר צריך להתאים את המשימות שלהם ליכולותיהם, ובמקביל, להכיר בנפילות הבלתי נמנעות שהן דרך להצלחה, בחינת: "שִׁבְעַת יְפוֹל צִדִּיק וְקָם" (משלי כ"ד ט"ז). והעיקר - לא רק לאסור ולהגביל, אלא לחפש ולתת תחליפים שיעצמו וישפרו את הביטחון והערך העצמי.

לדוגמה. שמעתי מהרב חיים דוד קובלסקי (מארגון "מאורות הדף היומי"), שסיפר בשם אביו, הרב צבי קובלסקי זצ"ל, שסיפר על בחור ישיבה אחד שהחל לנהוג בהנהגות בעייתיות מאוד. ראש הישיבה בה למד התרה בו שאם ימשיך לנהוג כך - הוא יסולק, וכשהתראותיו לא הועילו, והבחור המשיך במעלליו - ראש הישיבה רצה לסלק אותו. כשנודע הדבר למרן החזון איש, הוא ביקש מראש הישיבה שיקרא לאותו בחור אליו. כשהבחור הגיע לבית החזון"א, הרב לא הוכיח אותו ולא גער בו כלל, אלא רק שוחח אותו בלימוד, הרבה לשבח אותו על סברותיו הישרות ואף למד איתו בחברותא. למעשה, זה באמת עזר, והבחור הצליח עם הזמן להיגמל ממנהגיו הרעים.

החזון"א הסביר כיצד הצליח איתו, ואמר כלל גדול בחינוך: "אי אפשר לקחת משהו, בלי לתת תחליף". אי אפשר רק להתרות ולאיים, ולצפות שבוה תיפתר הבעיה, או כלשונו של החזון"א: "אי אפשר לסלק חושך עם מקלות, צריך לתת תחליף של אור". רואים בגיל קטן כמה זה נכון. אם לוקחים לילד משהו, צריך לתת לו תחליף כדי שלא יבכה. כשהוא ילד - זה קל, כל צעצוע יכול להיות תחליף. אם רוצים לקחת למתבגר משהו, צריך לתת לו תחליף מתוחכם יותר: התחליף הזה יכול להגיע דרך הנאה בלימוד או חווית הצלחה אחרת, התחליף הזה יכול להיות כבוד ותשומת לב, אפשר גם שילוב של השניים. אבל זו הדרך לתת כוחות לבחור להתמודד מול יצרו ודפוסי ההתנהגות השליליים שסיגל לעצמו. שבוע הבא נמשיך לדבר על דרכים ורעיונות למציאת "תחליפים דקדושה" לפיתויים החזקים שבדור.

קו ההלכה

הרב ירון אשכנזי

ממנהגי ספירת העומר בצל הקורונה

האם השנה ניתן להקל בשמיעת מוזיקה בימי העומר, למי שזקוק לכך בשל מצב רוח מתוח וירוד?

להחשיבו כחרדה וכחולי, בצירוף שעת הדחק זו שכולם נמצאים בבתיים, ומצב הרוח הירוד גורם לקלקולים גדולים). היתרים אלו שרירים וקיימים רק לזמן בו אנו עדיין נמצאים בבתיים ואין לימודים בבתי הספר. בעזרת ה' כשנחזור לשגרה, חוזרים הדינים הרגילים שאסור לשמוע מנגינות בספירת העומר, כבכל שנה בשנה.

נהג מונית הנוסע כל היום על הכבישים - אם לא ישמע מוזיקה בשעת הנהיגה עלול להירדם. האם יש מקום להתיר לו לשמוע מוזיקה בשעת הנהיגה?

מכיוון שאין לו כוונת שמיעה לשם שמחה, אלא רק כדי להינצל מסכנה ולהישאר עירני - מותר לו לשמוע מוזיקה בשעת הנהיגה. (על פי דברי הג"ח בסימן תק"ס לגבי סבלים).

אברך מצא פתרון לזיכוי הרבים גם בימים אלו, ומוסר שיעורים לנוער בליווי גיטרה דרך הרשת - האם מותר לו להמשיך כהרגלו בספירת העומר, או שצריך למסור את השיעור בלי המנגינות?

יש לחלק שאם רק משתמש בגיטרה כרקע למה שמדבר, אין איסור. אמנם פעמים רבות שבאמצע השיעור מתחילים לשיר יחד עם הגיטרה וזה איסור גמור, אלא אם כן יש צורך מיוחד כפי שמפורט בשאלה הראשונה.

הידברות וקו ההלכה בשירות ללא תשלום, למענכם. לכל שאלה בהלכה, חייגו עכשיו 073-3333-300

בבית שיש בו ילדים והילדים זקוקים להפעלה או לניגונים נעימים שמשרים אוירה שמחה בבית, מותר להשמיע מוזיקה לצורך הילדים והפעלתם. אמת ליעקב (להגר"י קמינצקי עמ' כ"ד) חזון עובדיה (ארבע תעניות עמ' קנח).

אדם שחולה במחלת נפש או דיכאון יכול לשמוע שירים כהרגלו. מרן הגר"ח קנייבסקי (הלכות חג בחג ספירת העומר פרק ז' הערה 39)

ובשנה זו שישנם אנשים בריאים בנפשם, אבל

מצד טבעם היום מתוחים מאוד, והמחשבות טורדות את מנוחתם וגורם להם מצב רוח ירוד - ישמעו מנגינות עריבות שאינם גורמות לריקוד או לשמחה יתירה, ואם בכל זאת מרגישים בעצמם

שליבם כבד עליהם, והמתח והחשש עדיין מקננים חזק בליבם, יכולים להקל ולשמוע אילו מנגינות שיחפצו כדי להחזיקם, להחיותם ולרומם את רוחם. (על פי הנ"ל שגם דאגה וחשש בימים אלו יש

מידי שנה בשנה בימי ספירת העומר נוהגים שלא לשמוע מוזיקה ומנגינות. אך בשנה זו, כאשר סנת הקורונה עדיין קיימת ואנשים נמצאים בבתיים, וישנם חולים ואנשים בבידוד, וילדים שאינם יכולים לצאת ולשחק - האם יש מקום להקל באיסור זה? נחלק את התשובה לכמה חלקים:

אדם בריא וחזק שמצב רוחו יציב, מחויב לנהוג במנהגים הרגילים כמידי שנה בשנה, שאין לשמוע מנגינות כלל בימי ספירת העומר עד ל"ג בעומר, ואם רוצה יכול לשמוע שירים ווקאלים שאינם גורמים לריקוד. מגן אברהם (סימן תצ"ג) אסר לעשות ריקודים ומחולות, ובאגרות משה (חלק ה' אורח חיים סימן ס"ז וסימן קל"ז) נקט שהוא הדין לשמיעת שירים ומנגינות, וכ"פ בחזון עובדיה (יום טוב עמ' ר"ח).

אנשים חולים, או הנמצאים בבידוד ביתי, יכולים לשמוע מנגינות שמחזקות אותם ובהתרבות השמחה גם רפואתם קרובה בעזרת ה'. הליכות שלמה (פסח פרק י"א הע' 54) והגאון רבי ניסים קרליץ (יד בספירת העומר פרק ל"ג סעיף י"ח).

נפלאות הבריאה

דבי רייכמן

למה אנחנו מתעוררים עייפים?

מהם שלבי השינה, ולמה עדיף שלא להתעורר באמצע השלב השלישי?

קלה (וישנם אנשים שאף יתעוררו ממש באמצע הלילה, ויחזרו לישון מיד), ולאחר מכן מחזורי השינה מתחילים מחדש.

הגוף שלנו זקוק לכל חמשת השלבים, שאורכם, אגב, משתנה בהתאם לגיל. אדם בוגר זקוק ל-3-5 מחזורי שינה שכאלה בכל לילה, והוא צריך גם להשלים אותם. אדם שמתעורר באמצע אחד מן השלבים הללו, ירגיש עייף, גם אם כבר ישן 6 מחזורי שינה לפני כן. כאשר מתעוררים באמצע שלבי השינה העמוקה - מרגישים מבולבלים ומטושטשים למשך זמן מה, ואילו התעוררות במהלך שנת רע"מ יוצרת תחושה של חלומות מזוירים ובלתי הגיוניים.

כל מחזור שינה נמשך בממוצע 90 דקות. לכן, כדי לקום רעננים, בדקו באיזו שעה אתם צריכים לקום, וחשבו 3-5 מחזורי שינה בני 90 דקות. הוסיפו לחישוב עוד 14 דקות להירדמות (או פחות, אם אתם נוטים להירדם מהר), ותקבלו את שעת היקיצה הרצויה עבורכם.

הגוף, והשרירים נעשים רפויים. **השלב הרביעי** גם הוא שלב של שינה עמוקה, אלא שבו מתחיל לזרום דם אל השרירים, והגוף למעשה מחזיר לעצמו אנרגיה ו"מתקן" את הנזקים שהתרחשו במהלך היום. זהו השלב שבו משתחררים הורמונים בגוף, ואצל ילדים באופן מיוחד - משתחרר הורמון הגדילה, אשר אחראי להתפתחות ולגדילה שלהם.

השלב החמישי נקרא שינת רע"מ (REM) - ריצוד עיניים מהיר. בשלב זה פעילות גלי המוח מתגברת מחדש, כמעט כמו במצב של ערות, תנועת העיניים נעשית מהירה והנשימה נעשית מהירה גם היא ולעיתים בלתי סדירה. זהו השלב שבו אנו חולמים.

לאחר השלב החמישי אנו חווים התעוררות

קרה לכם שהלכתם לישון מוקדם, ישנתם היטב - ובכל זאת התעוררתם עייפים? מתברר שהדבר קשור לא רק למספר שעות השינה שלכם, אלא גם - ובעיקר - לשלב השינה שבו התעוררתם.

השינה שלנו מורכבת מ-5 שלבים. **בשלב הראשון** אנחנו נרדמים, עוברים משלב של ערות לשלב של שינה. גלי המוח מואטים, וכך גם פעילות השרירים ותנועות העיניים. שלב זה נמשך בין 5-15 דקות.

בשלב השני אנו ישנים שינה קלה. קצב הלב יורד, תנועת העיניים נפסקת וגלי המוח מואטים עוד יותר. שלב זה נמשך 10-25 דקות.

בשלב השלישי אנו מגיעים לשינה עמוקה, בה ישנה ירידה בלחץ הדם, בקצב הנשימות ובחום

שלה ארנקך (א')

כבר סיכמנו, שאם הרב חיים זאיד יוצא עם ארנק גדוש - רוב הסיכויים שהוא מאבד אותו ומוצא סיפור במקומו. אלא שבסיפור הזה, הוא מאבד את ארנקו פעמיים ביום אחד - מה שמעניק לנו שני סיפורים עם סוף משותף ומפתיע...

הערב בשעה שמונה, והוא לא יכול להמתין לה. הוא מתעניין אם יש איזו חנות ממכר אוכל כשרה למהדרין, ומסתבר שיש כזו בנהריה, בהכשר מהודר ביותר. יש לו מחצית השעה עד שמגיעה הרכבת, והוא מחליט להיכנס לחנות ולקנות ארוחה, אף שאין זה ממנהגו להיכנס למסעדות ולבתי אוכל. הוא נכנס ורואה שלט: "ארוחה עסקית ב-39.90". ניגש לדלפק ומזמין. הוא מכניס את היד לכיס כדי להוציא את הארנק...

כאן, בואו נעצור וניזכר, הרי מדובר בסיפור על הרב זאיד ואיש אינו מצפה שיהיה לו ארנק, נכון? אחרת איפה הסיפור?

זוה בדיוק מה שהוא לא עשה. הוא לא הוציא ארנק. מדוע? כי לא היה שם ארנק. זה מדוע. הוא חושב: "לאן נעלם הארנק? מי כייס אותו? ברכת? במונית? במלון? ואז נזכר שאיש לא כייס אותו. הארנק נמצא בשידה בבית שלו. הוא פשוט שכח אותו שם. "כבוד הרב, 39.90", אומר בעל

” בדיוק אז נכנס למסעדה בנאדם משונה, מסתכל אנה ואנה, ואז נתקל מבטו ברב זאיד. "כבודו, אני רואה שאתה רב", הוא אומר, "אני רוצה שתעשה לי טובה"

המזנון. "מה אני הולך לומר לז?" חושב הרב זאיד, "שאינ לי כסף? אז למה בכלל עמדת שם?" הוא מחליט לערוך מבצע חיפושים. מכיוון שהרב זאיד הוא רב, אז חוץ מהמכנסים והחולצה יש לו גם פראק ותיק. הוא מתחיל במבצע חיפושים כדי למצוא אי-אלו מזומנים שנמצאים עליו במקום אחר שאינו ארנק. הוא מגיע לכיסים שכלל לא חשד בקיומם, ולכיסים אחרים שחשד אבל לא היה בטוח. בכיס העשירי או משהו הוא נתקל באיזה נייר, ומה הוא מוציא משם אם לא שני ניירות שעל כל אחד מהם רשום עשרים שקלים?

נו, לפחות קפה. הרב נכנס, החל להרצות. ההרצאה הייתה נפלאה, ומדי פעם לגם מכוס הקפה שנתנה לו כוח להמשיך. ההרצאה מסתיימת, מחצית מהנוכחים מקיפים את הרב זאיד לקבל ברכה ועצה, להחמיא, לשאול שאלות, ולמה חציי?

כי החצי השני הלך לאכול את ארוחת הביניים. כשאחרון הנוכחים עזב, לאחר כשלושת רבעי שעה, נזכר הרב זאיד שהוא רעב; יצא מחדר ההרצאות לכיוון חדר האוכל כדי לגלות שארוחת הביניים הסתיימה לפני עשר דקות וחדר האוכל נעול.

ואם זה לא מספיק, הרי שהמארגן אומר לו: "קדימה, להרצאה השנייה, התעקבת עם השאלות והכול, חייבים להמשיך..." הוא שואל: "יש משהו לשותות?" "בטח, נארגן לך קפה שחור".

הרב זאיד כבר רואה שחורות די הרבה זמן. הוא נכנס להרצאה, ומעולם לא נמסרה הרצאה עם קונפליקט כל כך עצום בין מצב רוחו וגופו של המרצה לבין מצב רוחם וגופם של השומעים. בעוד השומעים שבעים ומקשיבים, נהנים וצוחקים - הרב זאיד רעב ומסוחרר ונמלך בדעתו אם להתעלף או לחייך, ובסופו של דבר הולך על האפשרות השנייה...

ההרצאה השנייה מסתיימת בשעה שש וחצי, ושוב סבב של מתברכים ומתייעצים ומחמיאים, עד שהוא מציץ בשעונו ומגלה שהוא חייב לצאת לכיוון הרכבת, אחרת יאחר אותה. הוא יוצא, ואז נזכר שלא אכל כלום. ארוחת

סיפור מהחיים
חיים ולדר

ש וב אני פונה אליך עם סיפור על הרב חיים זאיד, שהוא הדבר הכי קרוב לצ'אלמר שלך, רק יותר צעיר, יותר עכשווי...

בחופשה האחרונה הוזמן הרב חיים זאיד להרצות בנופש לחרדים. הנופש התקיים במלון קרלטון בנהריה, והרב זאיד התבקש להרצות במשך יומיים, שתי הרצאות בכל יום. ביום הראשון יצא הרב זאיד בשעת בוקר ברכבת לנהריה.

הוא הסתפק בכוס קפה בבוקר, אפילו בלי עוגה, משתי סיבות: האחת, כי הוא מיהר להספיק את הרכבת, והשנייה, כי הוא אמר לעצמו שהרי מדובר במלון ולא סתם חדר הרצאות, וארוחות הבוקר במלונות נמתחות פחות או יותר עד הצהריים; הוא תכנן שלפני ההרצאה ייכנס ויסעד ארוחת בוקר, כפי שהציעו מראש מארגני הנופש. הוא הגיע למלון בשעה 11:00 בדיוק, כשפינו לגמרי את חדר האוכל, ולמה פיננו? נחשו מה? כדי שכולם ילכו להרצאה של הרב זאיד...

המארח אומר לו: "תמהר לחדר ההרצאות, כולם כבר מחכים לך איזה עשר דקות..." הרב זאיד אומר לו: "אני מבין שאין זמן לאכול". המארגן עונה: "ממש לא. אנשים ממתנים. אבל מה, נארגן לך קפה. אחר כך תהיה ארוחת ביניים ותוכל לאכול בשמחה."

גם אתם מוטרדים מהמצב?

מרגישים לחץ, חרדה, פחדים, מחשבות טורדניות?
מיטב המטפלים המוסמכים במחלקת 'נפשי בשאלתי' עומדים לרשותכם בכל עניין, בטלפון ובמייל.

היהודי החושב

מוסר ימי העומר

» המשך מעמוד 2

הסיבה שמוטל עלינו להמשיך ולהתאבל בכל שנה ושנה עד בוא הגאולה, היא מכיוון שהייסורים שהיו - לא נעלמו מעם ישראל, והם עדיין מלווים אותנו בעוונותינו הרובים. אמרו חז"ל ש"כל דור שלא נבנה בית המקדש בימי

כאילו נחרב בימיו" (ירושלמי, יומא א, א). אין לנו עדיין את הזכויות לבניית בית המקדש.

ועד שיבוא המשיח ותבוא הגאולה השלמה - עלינו לכפר על העוון שמלווה אותנו באמצעות מנהגי האבלות. שהרי האבל היא הבעת צער על המצב, ובקשה לעורר את רחמי של ה' על עמנו. באמצעותן מתבטלות גזירות נוספות, ומתקרב זמן גאולתנו. אמרו חז"ל (תענית דף ל, עמוד ב) שכל המתאבל על ירושלים זוכה ורואה בשמחתה. אם לא בחייו, אז בתחיית המתים. כך גם עלינו להאמין שכל מי שזכה להתאבל על תלמידי החכמים שנאבדו, עוד יזכה לראות בפאר התורה והגאולה, שבה "לא ירעו ולא ישחיתו בכל הר קודשי, כי מלאה הארץ דעה את ה' - כמים לים מכסים!" (ישעיהו יא, ט), אז יהפכו ימי הצום והאבל לימי חג ושמחה (זכריה פרק ת, יח).

לסיכום:

1. הרמב"ם ביאר שימי האבל הם זמן לעשיית תשובה, ונועדו להזכיר לנו לשוב מהעוונות שהביאו חורבן וסיכנו את עם ישראל. בדרך זו אנו מכפרים על העוון שעדיין מלווה אותנו, בגינו עוד לא זכינו לגאולה.
2. באמצעות מנהגי האבלות אנו מתחברים לעם ישראל, ליסוד התורני ששמר על זהותנו במשך אלפי שנים.
3. יש בכך יסוד חינוכי: אנו זוכים להעיד על חשיבות התורה ותלמידי החכמים לנו ולילדינו, בזכות עדות זו נזכה להתחבר לתורה ולראות בתפארתה.
4. אנו מזכירים לעצמנו ולעם ישראל את החובה החשובה לכבד איש את חברו, להיות אוהבי שלום ורודפי שלום, ולהזהר בכבודם של תלמידי חכמים. מתוך שיעור זה נזכה לתיקוננו, וניצל ממגפות ואסונות בדורנו.
5. בתיקון זה אנו מקרבים את הגאולה. במנהגי האבלות כל אחד מאתנו מעורר רחמי שמים יחד עם כל עם ישראל. מתוך הבעת צער על הקדושה שנאבדה וחסרה לנו, ה' הטוב שובר גזירות רעות ויביא את משיח צדקנו בקרוב, כן יהי רצון. תודה מיוחדת לרה"ג יעקב סגל שליט"א על הוספתיו החשובות למאמר.

העשרים ואומר לו: "בוא אתי, אני משלם עליך".

•••

האיש מצטרף אליו בשמחה. הם מגיעים לקופה, הרב זאיד משלם בכרטיס ההלוואה ושוב שניתן לו מלכתחילה, ומשלם על היהודי המוזר בעבור נסיעה, ומקבל חצי שקל עודף.

בדרך הם מדברים. היהודי שואל לשמו והרב עונה: "קוראים לי חיים זאיד".

"תגידי, אתה לא רעב?" שואל האיש.

"כבר לא", הוא עונה לו. כעת הוא כבר חש בדרגת מלאך, שכן רק מלאכים מסתדרים בלי אוכל.

מגיעים לרכבת סבידור מרכז, וכל אחד הולך לדרכו.

הרב זאיד מגיע לביתו, וסוף־סוף אוכל ארוחה דשנה. רעייתו אומרת לו: "אתה אוכל כאילו צמת. הכול בסדר?".

הרב עונה לה: "דווקא לא צמתי, שיתי שלוש כוסות קפה". לנוכח מבטה, הוא מזמין

כוס רביעית ומספר לה על הקורות אותו באותו יום. כל אישה הייתה מתרגשת והמומה, אבל היא

אשתו של הרב זאיד, שכחתם? שום סיפור כבר לא ירגש אותה, מוזר ככל שיהיה.

•••

אבל אם חשבתם שהיום נגמר, אז זהו, שלא. ממש כמו

הסיפור. שניהם רק מתחילים. לאחר ארוחת הערב נישג בנו של

הרב ואומר לו: "אבא, אתה זוכר שהבטחת לי ללכת איתך ב'בין הזמנים' לבריכה בכפר מעש?".

הרב זאיד מנסה להתחמק. "אולי תצא עם חברים?".

הבן אומר: "אבא, יש לי מספיק חברים, אבא יש רק אחד. בוא אתי".

הרב זאיד מושך בכתפיו - או ממה שנשאר מהם בעקבות היום המפרך.

הם נוסעים לכפר מעש, וכשמגיעים למלחחה, הוא נזכר שכעת עשה טעות הפוכה ממה שעשה

בבוקר: אם בבוקר הוא שכח את הארנק בבית, הרי שעכשיו הוא שכח את הארנק בכיס.

כי יודע כל מנוי בריכה מצוי שלא מגיעים עם ארנק לבריכה, גם אם יש בו עשרים שקלים.

בארנק של הרב זאיד יש באורח נדיר 2800 שקל וכרטיסי אשראי, ועוד שטר חוב על סכום גבוה מאוד, של מישוהו, שגם ככה מתחמק מלשלם לו

וככל הנראה מתפלל שהשטר ייעלם ועמו גם העדות לחוב. ככל הנראה, כך חושב הרב זאיד, תפילתו של החייב לו בדרך להתגשם.

המשך בעז"ה בשבוע הבא.

לרכישת ספרו החדש של חיים ולדר "אנשים מספרים על עצמם 10" ושאר ספריו לילדים, מבוגרים ונוער, חייגו להיזכרות שוועד: 099: 073-222-12-50 או באתר shops.hidabroot.org

בקיצור, יש לו את הכסף במדויק ממש, בדיוק מחיר ארוחה משיבת נפש, ובלי חצי שקל אפילו לשתייה.

בגלל הרעב שחש, הכול נראה ונשמע אחרת. ריח האוכל איים לעלף אותו עוד יותר מהרעב, שהוא, כך גילה, חסר טעם וחסר ריח. מפתיע, לא?

הוא ממתין לתורו. מי שלפניו כבר עומד לקבל את מנתו ואו־טו־טו הרעב הנורא שלו יישבר.

•••

ובדיוק אז נכנס למסעדה בנאדם משונה, מסתכל אנה ואנה, ואז נתקל מבטו ברב זאיד.

"כבודו, אני רואה שאתה רב", הוא אומר, "אני רוצה שתעשה לי טובה".

"מה רוצה ידידי?" אומר לו הרב זאיד.

"אני צריך לנסוע לתל אביב, אבל נתקעתי בלי כסף. אני צריך שהרב ילווה לי או ייתן לי כסף לנסיעה".

"כמה עולה הנסיעה?" הוא שואל

אותו וכבר מחשב לקנות חצי מנה או משהו.

"39 שקל", עונה האיש.

הרב זאיד הולך להתעלף, ולא בפעם הראשונה היום.

על פי ההלכה, הוא ידע, הוא אינו חייב לתת לו, זה כבר היה

בגדר של פיקוח נפש. הוא חכם בדעתו מה עליו לעשות, והאיש

אומר לו: "כבוד הרב, בבקשה, זו מצווה. תגידי לא' ליהודי נזקק?".

בדרך כלל יש שיטות לבדוק אם היהודי נזקק או לא, ואם הוא בכלל רוצה לנסוע לתל אביב או רק לעשות עליך סיבוב.

שיטה פשוטה: אתה מוציא מאה שקל מהארנק ושואל את האיש שמבקש רק "הלוואה או מתנה

כי נתקעתי" - "תגידי יש לך עודף ממאה שקל?". אם הוא נוכח, הוא יביט בשטר שלך ויענה בלי

לחשוב: "אין בעיה, אין בעיה, יש לי עודף". ואתה תענה לו מינייה וביה: "מצוין, אז תיסע

בעודך..."

אבל הפעם לרב זאיד אין מאה שקל, ואין לו גם ארנק, והוא גם לא כל כך מכיר את התכסיס

הזה נגד נוכלים, ומכיוון שהוא הרב זאיד המלומד בניסים ובסיפורים לא הגיוניים, הוא מבין שזה

תחילתו של סיפור שאין לו מושג מה יהיה בסופו, וכי לא בחינם בורא עולם מרעיב אותו

חצי יום ועוד כעת נותן לו ניסיון בונוס מול אוכל טעים עם ריח מעלף. יש כאן משהו, והוא לא

הולך להחמיץ אותו.

אבל בשביל לא להחמיץ אותו, הוא הולך להחמיץ את הארוחה שלו, זו שכמותה לא אכל

מאתמול.

וזה בדיוק מה שהוא עושה.

אבל כדי לבדוק לגמרי שהכסף הולך למטרה שהאיש ציין באזניו, הוא שולף את שני שטרות

אבא, אמא הכל בסדר??

מה הילדים שלכם רואים אצלכם בבית? חום, אהבה ואכפתיות או חוסר סבלנות וכעס? שיח נעים או שתיקות רועמת? תקשורת בריאה או יכוחים הרסניים? מחלקת שלום בית אתכם גם כשלתחץ התקופה משפיע רבות על חיי הזוגיות ועל חיי המשפחה גם באמצעות פגישה טלפונית / וידאו מיטב המומחים יתנו לכם מענה לכל סוגי הבעיות בקשר הזוגי והמשפחתי, ויעזרו לכם להשרות אווירה נעימה שתוביל לשלום הבית שלכם.. ושל הילדים

היזכרות 073-222-1310 דברו איתנו

בכל נושא לעזרתכם: התמודדות עם המצב - תקשורת זוגית - בעיות רגשיות - מעורבות הורית - פערי דת - כלכלת הבית - בעלי תשובה - קדושת הבית ועוד

שבע ברכות

תמר שניידר

"התכוונתי להתנתק מהאתר, ובדיוק אז ראיתי את הכרטיס שלו"

אורטל התכוונה להתנתק מ"שבע ברכות", אך בדיוק אז ראתה את הודעתו של שפריר, והחליטה להיענות לה

בא ממקום שמכבד את אשתו, ורואה בה את עיקר הבית, קל יותר להתמודד. צריך לדעת לתת מקום אחד לשני, ואישית אנחנו קבענו לעצמנו כלל - שלא הולכים לישון בכעס, לא משנה מה יהיה. בהקשר זה מגיע לאורטל שאפו גדול, מכיוון שהיא תמיד באה נטולת אגו ועוזרת לפתור את הקשיים שעלו, וזהו מבחינתי סוד ההצלחה - לבוא בלי גאווה, עם כבוד אחד לשני, ולא לעשות סצנות, אלא לתת מענה אמיתי לבעיות."

"נישואין שניים הם אכן לא פשוטים", מסכימה אורטל, "אך אם יש חיבור טוב מלכתחילה, וקבלה אחד של השני בהבנה, אז כל הקשיים מתגמדים, ומצליחים לבנות חיים טובים. יש גם התמודדות עם נושא הילדים, שזקוקים לזמן ולתהליך אישי משלהם כדי להסתגל למצב החדש, אך הקב"ה דואג לכל מלמעלה, ונותן כוחות גם להתמודדות הזו."

מה יש לכם לומר על "שבע ברכות"?

"רק בשבע ברכות הרגשתי את הקדושה ואת הרמה התורנית הגבוהה. כבעל תשובה שחיפש להקים בית כשר ונאמן בישראל, היה ברור לי שזהו המקום המתאים עבורי. מדובר בשירות שמנוהל עם יראת שמיים, ואני בטוח שאחוזי ההצלחה בו הם גבוהים."

אורטל אומרת: "אני בהחלט חושבת ש'שבע ברכות' הוא פרויקט מוצלח ומבורך, וממליצה עליו בחום. גם העובדה שהוא זכה לברכתו של הרב זמיר כהן מוסיפה לעניין, ואני מאמינה שלא מעט מתחזקים בסופו של דבר יצליחו למצוא דרכו את זיווגם."

שבע ברכות

התחזקות מבחינה דתית, עם הרבה תמיכה מהמשפחה והחברים", הוא מספר. "מיד כשהרגשתי שהבראתי את עצמי, התחלתי לחפש בשנית, שכן רציתי מאוד בית וזוגיות. אנשים מסביב אמנם תהו אם זה לא מהר מדי, אך לאחר התהליך שעברתי, הרגשתי בשל לכך. יש לי חמישה ילדים, וכאשר דיברתי עם אורטל לראשונה, מצב זה קצת הרתיע אותה. אך אני אמרתי לה שילדים זה שמחה, ושאלו נשמות של בורא עולם. דווקא האופן הקליל בו התייחסתי לכך עזר לה להחליט להמשיך בקשר. היה ברור שמדובר רק בעניין של זמן עד החתונה. התייעצנו עם הרבנים של שנינו, אשר נתנו את ברכתם ואף המליצו לנו להתחתן בלי עכבות, כדי לא להביא לסיבוכים ולבעיות. כך, חודשיים וחצי אחרי שהכרנו לראשונה, כבר זכינו לעמוד תחת החופה."

אתגר לא קל וסיפוק גדול

איך מתמודדים עם האתגר של נישואין שניים? "נישואין שניים הם מצד אחד מורכבים יותר, ובהחלט דורשים להתרגל לאדם החדש שמולך", אומר שפריר, "אך יש גם צד שבו קל יותר, מכיוון שמגייעים אליהם כבר למודי ניסיון, ויודעים לא לחזור על טעויות העבר. מבחינתי, כאשר אדם

שפריר ואורטל, שניהם מתחזקים וגרושים טריים יחסית, הרגישו צורך להתחיל את פרק ב' בחייהם, ויצאו לחיפוש מחודש אחר זיווגם. שפריר מצדו ראה ב"שבע ברכות" דרך מבורכת למציאת הזיווג, כאשר אורטל, לעומתו, קצת חששה מכך. "בגיל 38, עם שני ילדים, רציתי מאוד לבנות בית, ולאחר תהליך גירושין מתמשך, הרגשתי כבר בשלה לנישואין שניים", מספרת אורטל. "כאשר נרשמתי לשבע ברכות, לא שללתי את החיפוש גם בדרכים אחרות, אך אמרתי לעצמי שהכל מאת ה', ושאני פותחת עוד דרך אפשרית, שכן אי אפשר לדעת מהיכן תבוא הישועה."

בכל זאת, אחד הקשרים דרך "שבע ברכות" שלא צלח, הביא את אורטל לרתיעה מסוימת מדרך זו, והיא החליטה להתנתק מהשירות. "רגע לפני שעשיתי זאת, קפצה לי לעיניים הודעתו של שפריר, מבין כמה הודעות שקיבלתי, והחלטתי לפתוח דווקא אותה. הדברים הכתובים בכרטיס שלו מצאו חן בעיני, ובמקום להתנתק סופית, מצאתי את עצמי מחזירה לו תשובה."

שפריר (46) אף הוא היה גרוש במשך כמה חודשים, כאשר החל לחפש זיווג שני. "לאחר הגירושין עברתי תהליך של התאוששות וגם

רגע למחשבה

אמרות

- כשאין רחמנות - רעב בא לעולם. (רבי נחמן מברסלב)
- דקדוקי עניות, היינו אינו שנוח בחלקו, ומתאוה למותרות. (רבי יוסף מאיביצה)

חידה

כן או לא?

בנימין הכחיש בנחרצות את הסיכוח של נבריאל לנגות את הדברים שאמר אריה, כשציטט את זאב, אשר חשף את השקר שהיה בדבריו של צבי, כאשר אמר על חיים שהוא מתעלם מהפרסום שהופץ על ידי מאיר על כך שיהודה אינו מאשר את הדברים של אברהם על יצחק, שסיפר ליעקב בשבוע שעבר שאבנר עבר תאונת דרכים. האם לדעת בנימין, אבנר אכן עבר תאונת דרכים? כעת, ידע העיוור מיהו מי. כיצד?

פתרון החידה מפרשת תזריע-מצורע:

אמא הכינה 35 בורקסים: 20 במילוי נבניה ו-15 במילוי תפוחי אדמה. ביחס של 7:10, בורקס תפוחי האדמה מהווים 70% מכמות בורקס הנבניה. ביחס של 3:4 הם מהווים 75% מכמות בורקס הנבניה. המשמעות היא שהבורקס האחרון שווה ל-5%. לכן בחישוב פשוט, 15=5/75, כמות בורקס תפוחי האדמה, ובהתאמה, כמות בורקס הנבניה הוא 20.

הידברות שלום, במה נוכל לעזור?

מזכירות הידברות 03-6166614

יעוץ למתחזקים בתחילת הדרך 03-6106061

יועצים לשלום בית 073-2221310

יעוץ לנשים בנושא טהרת המשפחה 02-6301522

הזמנת חוגי בית / הפרשת חלה (בחינם) 073-2221290

תמיכה וסיוע לנשים בהריון 052-9551591

דיווח וסיוע במקרי התבוללות 052-9551591

הזמנת הרב בצרי לערב בביתכם (בחינם) 073-2221240

סדנאות בית הידברות 073-2221300/371

הידברות שופס (מכירות) 073-2221250

מוני להפצת עלון השבת 073-2221388

נפשי בשאלתי 073-3333331

לקבלת 2 הלכות ביום במייל או בווטסאפ
hidabroot.org.vp4.me/2halachot

073-3333-300

24 שעות ביממה

הידברות

קו ההלכה מענה אנושי הלכתי

שלושה 6

הרצאות של הרב זמיר כהן שליט"א

שלושה 5

רשת בתי ההוראה

שלושה 4

יעוץ בנושאים נוספים, סימנרים ושיעורים באזור מגורייכם

שלושה 3

דיני ממונות וריבית

שלושה 2

יעוץ זוגי ושלום בית

שלושה 1

מענה הלכתי

האם מותר להתעמל בבית, כשברקע מוזיקה משמחת, בספירת העומר?

מי אינו מוזמן לשבת? סיפור נפלא על חשיבות השמחה בשבת

"השבת ידועה כמכניסת אורחים גדולה מאין כמותה. אך למרות כל זאת, יש אורח אחד שלכבודו השבת אינה מוכנה לפנות את עצמה, ולו במעט: העצב"

חסיד אחד נוטה היה לעצבות כל ימיו. בימינו היו מגדירים את מצב רוחו אולי כדיכאון, אולם לא חולה היה האיש, אלא בעל נטייה פסימית, ולא רצה לשמוח. באחד הימים נסע החסיד לרבו, ותכנן להגיע אליו לשבת קודש. אלא שעונות הגשמים היתה, שבה הדרכים עקלקלות, הנסיעה התארכה, והוא נאלץ לשבות בכפר השכן לעיר בה שכן הרבי. עם יום ראשון הופיע החסיד בבית רבו כשעצבותו גדולה מתמיד.

אמר לו הרבי בדרך צחות: "השבת ידועה כמכניסת אורחים גדולה מאין כמותה. כאשר מגיע ראש חודש להתארח בשבת, היא מפנה לו את ההפטרה ואת תפילת מוסף (שהרי בשבת שחל בה ראש חודש קוראים הפטרה מיוחדת, ואף מתפללים תפילת מוסף לשבת וראש חודש השונה מתפילת המוסף השבתית הרגילה). כאשר חל יום טוב בשבת, מפנה לו השבת גם את תפילת המוסף, גם את תפילות שחרית, ערבית ומנחה, וגם את קריאת התורה. כאשר חל יום כיפור בשבת מפנים לכבודו הכל, אפילו את סעודות השבת..."

"אך למרות כל זאת, יש אורח אחד שלכבודו השבת אינה מוכנה לפנות את עצמה, ולו במעט: העצב. ההוכחה: כאשר חל תשעה באב ביום השבת, השבת לא מתירה לו להיכנס אלא דוחה אותו ליום ראשון", המשך הרבי לבאר לתלמידו בסבלנות.

"כך קרה גם אצלך", סיים הרבי, "אתה רצית להגיע אלי לשבת, אך השבת לא רצתה לקבל מישהו עצוב, ועל כן דחתה אותך ליום ראשון..."

דבריו של הרבי עשו רושם על החסיד הפסימי, והתנהגותו החלה להשתנות.

ניצוצות
אבנר שאקי

עידן יניב: "כשהתחלתי לשמור שבת - כלום לא חסר לי"

החשש משמירת השבת שהתבדה, והמעשה המפתיע של אביו ששינה את חייו לתמיד. עידן יניב משתף במספר ניצוצות מחייו

נעים להכיר

"עידן יניב, 33, רווק, מתגורר בתל אביב, זמר ויוצר".

ניצוץ של שורשים

"תודה לקל, חונכתי בבית שומר מסורת, והדברים שספגתי בבית משפיעים עלי עד היום. אנחנו עושים קידוש ומציינים חגים, שומרים כשרות, מקפידים על כיבוד אב ואם וכו'. ברוך ה' אני מניח תפילין כל יום. בנוסף, אנחנו שכנים של סבא וסבתא מצד אבא, והקשר אליהם קרוב מאוד.

"כמה חודשים לפני שסבא נפטר התחלתי ללמוד 'ותן חלקנו', שזה למעשה לימוד גמרא, משנה והלכה יומי. חבר שלי בדיוק התחזק אז, ולכן בין היתר התחיל ללמוד עם הרב קובלסקי ממאורות הדף היומי, אז אמרתי לו שגם אני רוצה, והוא חיבר בינינו.

הלימוד הזה מחבר אותי מאוד, כי אני רוצה ללמוד גמרא, שכידוע יש בכך ערך גדול, אבל למישהו שבא מבית מסורתי, ולא היה תלמיד ישיבה, ללמוד גמרא זה לא דבר פשוט. עם זאת, הגמרא מובאת שם בדרך פשוטה, עם הרבה הסברים, ובזכות כך אני יכול להבין את זה.

"סבא ואני היינו קרובים ביותר, ולכן זה היה עצוב מאוד עבורי כשהוא נפטר. זו הייתה הפעם הראשונה שחוויתי מוות של אדם אהוב וקרוב אלי כל כך. אחרי שסבא נפטר התחלתי לשמור שבת, ובסופו של דבר המשכתי בכך במשך שנה וחצי, כי אחרי חצי שנה גם סבא מצד אמא שלי נפטר, ורציתי לשמור שבת גם בשנת האבל עליו.

קיבלתי על עצמי שמירת שבת גם כדי שיהיה לעילוי נשמתם, גם בשביל לכבד את המסורת שלהם, לכבד את ההורים שלי, וגם כי פשוט רציתי להתחבר למקום של שמירת שבת, וזה באמת עשה לי מדהים.

"מי שבא מהעולם המסורתי או החילוני ולא תמיד שמר שבת, חושש להתחיל להקפיד על כך, כי הוא מפחד שאולי הוא ריגיש שדברים חסרים לו מאוד, כמו טלפון וכדומה. אבל אני רוצה לומר שכשהתחלתי לשמור שבת הדברים האלה פשוט לא חסרו לי. בנוסף, הלכתי לכל התפילות, והרגשתי רק טוב מזה. אני רוצה מאוד להקים בית שיהיה מושתת על ערכי היהדות".

ניצוץ של השראה

"אני אוהב מאוד את פרק י"ב, פסוק י"ג בספר קהלת, ממש מרגיש מחובר אליו: 'סוף דבר הכל נשמע, את האלוקים ירא ואת מצוותיו שמור, כי זה כל האדם'. לשלמה המלך, מחבר הספר, היה הכל - עשירות, חוכמה, שלטון ועוד, ואם בסופו של דבר אדם בדרגתו אומר משפט כזה אחרי כל מה שהיה לו - זה מראה כמה יש רק דבר אחד שחשוב בעולם. באמת, בסופו של דבר אנחנו פה כדי לעשות כמה שיותר מצוות. נכון שאנחנו מוקפים בהמון דברים שמפריעים, בהמון חומריות ומשיכה לתאוות, אבל זה העניין - לנצח את מה שמפריע לנו להתקרב לה' ולעשות את רצונו".

ניצוץ של עשייה

"ברור לי שישנה התערבות אלוהית ביצירה שלי, ואני גם מרגיש שיש עלי שמירה אלוהית מיוחדת. מעבר לכך, אני רוצה לקרב אנשים לה' דרך השירים שלי, וברוך ה' זה מצליח. בעניין הזה אני יכול למשל לספר על השיר 'מתחילים מחדש' שבו לקחתי חלק. אגב, השורה שלי שם היא 'תן לי את הכוח להיות קצת חלש כדי לוותר'. יש חשיבות להגיע למקום שבו אדם מבין שהוא חלש וקטן, מקום שמוותר על החשיבות העצמית והאגו, כי מהמקום הזה יותר קל לוותר, לנהוג בצניעות ובענווה. צריך לדעת שאפשר לוותר, לא חייבים תמיד לדרוך ולהיאבק, כי הקב"ה משגיח על כל אחד ואחת מאיתנו בהשגחה פרטית, ה' יודע הכי טוב מה טוב לנו, וזה בדיוק מה שנקבל".

ניצוץ של מצווה

"בתקופה האחרונה אני מרגיש חיבור מיוחד לנטילת ידיים. אחרי 'מודה אני' בבוקר אני משתדל מאוד ליטול ידיים, ומרגיש שזה מביא ברכה לחיים שלי, שפע וניקיון. אני לא יודע להסביר את זה, אבל זה מה שקורה".

ניצוץ של תפילה

"ברוך ה', כמו שאמרתי, אני מניח תפילין כל יום. הרבה פעמים אני גם זוכה להתפלל שחרית כמו שצריך, ובכל מקרה מתפלל במילים שלי שיהיה טוב למשפחה שלי ולכל עם ישראל. מעבר לכך, לפני הופעות אני תמיד אומר 'שמע ישראל'. אין מצב לעלות להופיע בלי זה".

תולדה לסומה
מהעולם היהודי

חדש בהידברות שופט פיקולה סיטה
עיר קסומה של יהודים המשחקים שיעניקו לילדכם שעות ארוכות של חוויה ודימיון מתוך העולם היהודי הקסום.

SHOPS.hidabroot.org
073-222-1250

חומרים איכותיים, מעובדים ולא רעילים מלימוביל מתחבר עם פלימוביל

picolla città
magical Jewish city
הידברות בעל המעלה

מתי מותר לכעוס?

הכעס נחוץ לפעמים, אולם הוא גם עלול להיות מסוכן. אם כן, מתי מותר לכעוס?

גדול שראוי לכעוס עליו, כדי שלא יעשה כיוצא בו פעם אחרת.

כלומר, כאשר מטרת הכעס אינה התפרקות, אלא להבהיר לסביבה מהי רמת החשיבות שיש לתת לדבר שבגיננו האדם כועס, והנושא שמבקשים לכעוס עליו הוא באמת חשוב - אין הכעס שלילי אלא חיובי. כל זאת בתנאי שה"כעס" חוזר לעצמו ומתפייס במהירות.

בהמשך דבריו שם (פ"ב ה"ג), דורש הרמב"ם מעט יותר: "הכעס - מדה רעה היא עד למאוד, וראוי לאדם שיתרחק ממנה עד הקצה האחר, וילמד עצמו שלא יכעוס ואפילו על דבר שראוי לכעוס עליו. ואם רצה להטיל אימה על בניו ובני ביתו... כדי שיחזרו למוטב, כיצד יעשה? יראה עצמו בפניהם שהוא כועס כדי לייסרם, ותהיה דעתו מיושבת בינו לבין עצמו, כאדם שהוא מדמה כועס בשעת כעסו, והוא אינו כועס".

כלומר, גם כאשר יש צורך לבטא כעס, יהיה זה רק כלפי חוץ, אולם בלבו לא יכעס כלל (עיין שם ב"לחם משנה").

עקרון חשוב - החסיד אינו בהכרח אדם שאינו כועס כלל. הוא מסיים את פירושו בכך שאף על פי שבמקרים מסוימים יש רשות לכעוס, ויש בכך תועלת, יש להתרצות במהירות: "זוהו ממידת חסידות וטוב לבב". ולכן כינתה המשנה אדם זה "חסיד".

הרמב"ם, בהלכות דעות (פ"א ה"ד), כותב: "הדרך הישרה היא מידה בינונית שבכל דעה ודעה מכל הדעות שיש לו לאדם, והיא הדעה שהיא רחוקה משתי הקצוות ריחוק שווה, ואינה קרובה לא לזו ולא לזו. לפיכך ציוו חכמים הראשונים, שיהא אדם שם דעותיו תמיד ומשער אותם ומכוון אותם בדרך האמצעית כדי שיהא שלם בגופו.

כיצד? לא יהא בעל חמה, נוח לכעוס, ולא כמת שאינו מרגיש, אלא בינוני. לא יכעוס אלא על דבר

כיוון שהכעס מהווה אמצעי ביטוי, אנו מגלים בדברי חכמינו במשנה, שלעיתים ובתנאים מסוימים, מותר ואולי אף רצוי, לכעוס. בפרקי אבות (ה', ג') מסווגים הכועסים לארבע קבוצות: "ארבע מידות בדעות: נוח לכעוס ונוח

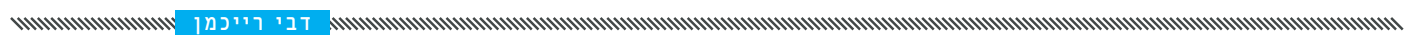
לרצות - יצא שכרו בהפסדו. קשה לכעוס וקשה לרצות - יצא הפסדו בשכרו.

קשה לכעוס ונוח לרצות - חסיד.

נוח לכעוס וקשה לרצות - רשע".

כשמעיינים במשנה, מתברר שהחסיד אינו מי שאינו כועס כלל, אלא הוא "קשה לכעוס ונוח לרצות".

כלומר: רק גורמים חמורים וממושכים עלולים להביא את החסיד לידי כעס, וגם כאשר הוא כבר כועס, הוא מתרצה מיד. רבנו יונה לומד מן המשנה

ימי חופשה מהעבודה? בשביל רובנו זה פשוט, לא אפשרי.

יהיה גם מי שיאמר, שבשביל ללמוד קורס מקצועי, צריך לשלם - והרבה. לימודים עולים כסף, ולא תמיד יש לנו אפשרות להוציא סכומים גבוהים בשביל קורס, יהיה חשוב ככל שיהיה. אז מה עושים? איך בכל זאת אפשר ללמוד את כל הדברים שחשוב לנו כל כך ללמוד?

"הקמפוס היהודי" מבית הידברות שם לו למטרה לתת לכם בדיוק את האפשרות הזו. ללמוד לעומק את הנושא שמעניין אתכם, לקבל כלים להתמודדות עם כל נושא, לקבל טיפים יעילים למימוש בחיי היומיום - בקיצור - כל מה שאתם מחפשים, רק בלי לצאת מהבית ולהקדיש לכך שעות שאין לכם. וכעת ניתן גם להזמין חלק מהסדנאות על גבי דיסק און-קיי, ולצפות במחשב הביתי באופן קל ונוח.

הקורסים מועברים על ידי טובי המרצים, המובילים בתחומם בישראל, והם נוגעים במגוון עצום של תחומים שמעניינים כל אחד ואחת - החל מנושאים כמו חינוך ילדים, הפגת מתחים, התמודדות עם דיכאון וחרדות, יזמות יצרנית ועוד. הקורסים מועברים כסדרת שיעורים, כך שתוכלו לצפות בהם אחת ליום, או אחת לשבוע, באופן שמתאים לכם, ומהמקום שהכי נוח לכם. והמחיר? גם הוא שווה לכל נפש. לפרטים בדקו את רשימת הקורסים בקמפוס היהודי או חייגו להידברות שופס - 073-222-1250

מחפשים קורסים ומעשירים, לצפייה מהבית?

מי יכול להרשות לעצמו לפנות כמה שעות יקרות כדי לצאת וללמוד קורס יקר, חשוב ככל שיהיה? הקמפוס היהודי מציע לכם קורסים מקצועיים, לרכישה גם בדיסק און-קיי, לצפייה במחשב הביתי

הקמפוס היהודי

סדנאות אינטרנטיות משנות חיים

מתי בפעם האחרונה למדתם משהו, או השתתפתם בקורס שמעניין אתכם? רבים מאיתנו היו רוצים ללמוד קורסים בנושאים שונים שמעניינים ומרתקים אותנו, לעצור רגע את מרוץ החיים וללמוד משהו, סתם ככה בשביל הנשמה.

לפעמים גם יש נושא מסוים שמעסיק אותנו, מטריד אותנו או חשוב עבורנו, והיינו רוצים לדעת איך להתמודד איתו בצורה טובה - אך אין לנו כלים מספיקים לשם כך. שאלות בחינוך ילדים, למשל, או לחילופין ניסיונות להפגת מתחים בדרך יהודית. או הכוונה ליצירת הכנסה נוספת... אנחנו לא יכולים להיות מומחים לכל הדברים האלה סתם כך, באופן אוטומטי! אז איפה אפשר ללמוד אותם?

ובכן, בקורסים. ישנם הרבה מאד קורסים בהרבה מאד מקומות ברחבי הארץ. קורסים

איך נוצץ הופך ברגע **פיצה התקתית** על כך מעידות אלפי בנות שנפלו לקשרי התבוללות

אל תיכנסו למקום שלא תוכלו לצאת ממנו!

24/6 דברי איתנו היזבונו מח' שבועות 073-2221333 | 052-9551591

חידוד בנועם

הרב ראובן זכאים

המדור בחסות

שאלה בנועם

גב' הרמתי הרימה את מכסה הסיר והוציאה ממנו את שקית החישה. כשניגשה לכסות את הסיר בשנית, לא שמה לב לטיפות המים שהצטברו על המכסה כתוצאה מהאדים, והן נטפו לתוך הסיר הרותח. מצפונה ייסר אותה, שמה בישלה את המים שטפטפו. האם יש דרך להרגיע את מצפונה?

הגרלה!

בין הפותרים נכונה

מכונת קפה איכותית!

תשובות יש לשלוח למייל: israel@afikim-water.co.il או לפקס: 02-5807576

המיניבר המהודר

לשבת

להזמנות:

***8510**

כשיש נועם 1, אין שאלות!

"הייתי במהלך של יציאה מהגוף"

לפני שש שנים, בעודה עורכת דין צעירה ומצליחה, הילה ברוך עברה מוות קליני ששינה את מהלך חייה. ראיון מטלטל

לא לפה ולא לפה. בקרב הדתיים הייתי נחשבת 'החילונית', והחברים החילוניים קראו לי 'הדוסית'. אמרת שקיבלת את התשובה שלך במהלך החוויה, מה היא הייתה?

"הבנתי שלא השלמתי את התיקון שלי, אבל צעקתי בלבי שאני רוצה לחיות. העירו אותי בכניסה לחדר הניתוח וניסיתי לדבר. הרופא הסביר לי שאני בסכנת חיים ושהם יעשו הכול בשביל להציל אותי. הרגשתי משהו שונה. הרופא דיבר אליי והוא נראה פתאום מואר וגבוה יותר. הרגשתי שאני כבר לא מפחדת יותר ושיהיה בסדר. הצלחתי להוציא מהפה את המילה 'אמא' וכשאמא נכנסה, אמרתי לה: 'אל תדאגי, הכל יהיה בסדר. באמת'. כשאמא יצאה מחדר הניתוח, התחלתי להגיד 'שיר למעלות'. המילים שלי יצאו בכוונה טהורה, ואני אפילו לא יודעת איך זכרתי אותן. התחלתי להגיד 'שמע ישראל', פקחתי את העיניים, ופתאום ראיתי את סבתא רבה שלי בקצה המיטה, ואת שתי הדודות שלי. הייתה לי כוז שלווה שהן שם איתי והבנתי שיהיה בסדר".

הרגשת שאת רוצה לחזור לעולם?
"לא הייתה מבחינתי שום אופציה לחזור. הכול היה מלא באהבה ורחמים, ורציתי להישאר, אך הסבירו לי שזה לא הזמן שלי".

בשביל לנסות לעכל את החוויה שעברה, הילה החלה להתבודד הרבה ולכתוב. "לא עניין אותי כלום באותה תקופה. רוב הזמן הייתי לבד וניסיתי לכתוב את מה שעברתי. זה היה קשה להסביר במילים חוויה שהיא מעבר למילים. כעסתי על כך שחזרתי לפה ולא היה לי עם מי לדבר. אף אחד לא הבין אותי".

הייתה תקופה שהחלת לפקפק במה שחווית בגלל מה שאמרו לך?

"ממש לא. פשוט תיסכל אותי שאני לא יכולה לרוץ ברחובות ולספר לאנשים מה חוויתי. הבנתי שהרבה אנשים פשוט לא רוצים לדעת את האמת, וזה גרם לי עוד יותר להסתגר". הילה ניסתה למצוא דרך להבין את המציאות החדשה והחלה לחקור לגבי מוות קליני. "חיפשתי תשובות למה שחוויתי, חיפשתי בדתות שונות ומשונות, אבל זה לא היה זה. מהתורה ניסיתי בהתחלה להתרחק, אבל ידעתי שאין לי ברירה". הילה הגיעה אל הרב אריק נווה דרך אחיה ואמה שהלכו לשיעורים שלו. "אני הסכמתי להגיע רק כמה שנים לאחר מכן. כשהגעתי, נדהמתי לגלות שיש סוף סוף מישהו שמדבר על זה, שחקר את כל מה שחוויתי. הרגשתי פתאום שמישהו בא ואומר לי 'את לא מושוגעת'. זו הייתה בשבילי מתנה גדולה".

מה גרם לך לפרסם את הסיפור שלך?

"כבר מההתחלה ידעתי שאני חייבת להשתמש בכישורים שלי לקדושה, ולא לפירוד ומלחמות. יש לי הרבה מידע שאני חייבת לספר ואני מאמינה שכולנו צריכים לשים בצד את כל מה שהפריד בינינו ולהתקרב אל ריבונו של עולם, שהוא האחד האמיתי. אני מאמינה שאנחנו ממש בדרך לשם. אני מרגישה היום שאני עושה את מה שאני צריכה לעשות ושלא סתם חזרתי".

לפני שש שנים, עברה הילה ברוך (36) מאבן יהודה, חווית סף מוות (חוויה רוחנית שנכללת בהגדרה של מוות קליני) לאחר ניתוח שגרתי שעברה. "עברתי ניתוח להסרת ציסטה, ובמהלכו הרופאים השאירו לי כלי דם פתוח", מספרת הילה. "במשך שלושה שבועות לא הייתי מודעת לכך, פשוט חשבתי שהאבים שלי הם כאבי החלמה, כשבועיים דיממתי מבפנים".

כבר עשר שנים עוסקת הילה בעריכת דין, בשנתיים האחרונות במתכונות מצומצמות.

בשבילה, זה היה נראה כמו המסלול הטבעי בחיים. "הלכתי ללמוד משפטים כדי להשתמש בכישורי הדיבור שלי בשביל לעזור לאנשים. בגיל 25 כבר הייתי עורכת דין שמופיעה בבתי משפט, לא כזו שיושבת במשרד, אבל משהו הרגיש לי לא נכון. היו לי הרבה מאוד שאלות, כשאת התשובות קיבלתי בעצם בחוויה של המוות הקליני שעברתי".

"הבהילו אותי לבית החולים"

שלושה שבועות לאחר אותו ניתוח, כשהיא כבר הייתה בהתאוששות בביתה, התמוטטה הילה בפתאומיות. "הבהילו אותי לבית החולים וגם שם עדיין לא הבחינו בחומרת מצבי. במשך 24 שעות העבירו אותי מבדיקה לבדיקה, אבל לא העלו על דעתם שאני סובלת מדימום בבטן. הייתי כל כך חלשה ולא יכולתי להוציא מילה מהפה. אמא שלי הבחינה שמישהו לא תקין ושלא מדובר בסתם כאבי החלמה, אז היא התחילה לצעוק במסדרון כדי שיבואו לבדוק אותי. הרופא הבין את חומרת המצב ומיד הבהיל אותי לבדיקת סי.טי, אלא ששם כבר לא יכולתי להחזיק את עצמי יותר. ממש נלחמתי על החיים שלי".

הילה הובהלה לחדר הניתוח והיא מספרת שהרגישה בעתה כפי שלא הרגישה מימיה. "חשבו שאני מעולפת, ללא הכרה, אבל כל הזמן הזה שמעתי מה אומרים סביבי. הם צעקו שמצבי מחמיר, ולא הבנתי איך זה קורה לי. ידעתי שחייב להיות יותר בחיים האלה ממה שחוויתי עד כה".

מה הרגשת באותם רגעים?

"הרגשתי שאני עומדת לעזוב את העולם הזה, אבל לא ממש האמנתי בזה. בכל פעם שהתעלפתי, קרה משהו מוזר, כי חשבו שאני חסרת הכרה אבל הייתי ערה לגמרי. פשוט לא יכולתי להגיב או להזיז את הידיים. פחדתי להיתקע ככה. בערך כל 20 דקות נכנסתי למצב הזה, אבל התחלתי לפחד כשמעתי את הרופאים אומרים שאני על סף מוות. כשפינו אותי לחדר הניתוח צעקתי בתוכי: 'אני רוצה לחיות!' חשבתי לעצמי שלא יכול להיות שעשיתי את התיקון שלי ופה זה נגמר. כששאלתי את עצמי אם זה הסוף, קיבלתי את התשובה שלי. אין לי דרך להסביר את זה, אבל הרגשתי את זה בכל הגוף".

"צעקתי בלבי: 'אני רוצה לחיות!'"

הילה אומנם למדה בתיכון דתי, אך את רוב חייה העבירה בחברה חילונית. "הרגשתי שאני לא שייכת

הידברות

צילדים

הלכות ברכות ג. וינד

חמשת מיני דגן

מתוך הספר "המברכים הצעירים", מאת גוינד

בַּנְנָה יְקָרָה מְדִי (ג')

אני רוצה חבר
דבורה בנדיקט

בשבוע שעבר סיפרנו לכם איך כעסה תמר על דוד

היא לא יכולה לספר לו שנוצחה את כל הילדות בתחרות ריצה. והיא גם לא יכולה לשחק עם דוד בלגו שהיא אוהבת כל כך.

"זה בכלל לא כיף להשאר בפעס הזה", חושבת תמר, "ועוד בגלל חתיכת בננה. זה לא שונה בכלל. במיוחד אחרי שדוד התחרט ובקש סליחה ממני".

עכשו תמר כבר התחרטה ממש. "בטח גם לו יציבו עכשו בלב, מפני שהוא לא יכול לשחק אתי". תמר קמה בזריזות. היא לא רוצה להשאיר מקום לפעס המעצבן הזה.

דוד יושב בחדר שלו וסובב את קפסת המשחק קדימה ואחורה. הפנים שלו היו עצובות. "דוד", לחשה תמר.

דוד הסתובב והביט בתמר כשהוא מפתח. "אני סולחת לך", אמרה תמר, קצת בבושה. "לא הייתי צריכה לכעס עליך כך, במיוחד מפני שהבננה הייתה בגלל שלך".

דוד הביט בתמר וחיד. "אז את רוצה לשחק אתי?", שאל.

"בטח!", אמרה תמר, "אני לא מוכנה ששום פעס בעולם יקח ממני את אה שלי".

מתוך הספר "אני רוצה חבר". לרכישת הספר וכל שאר ספרי דבורה בנדיקט, חייגו להידברות שופ: 073-222-1250

בנסיעה הביתה ספרו כלם חיות מהטיול, ורק תמר שתקה ושתקה.

בערב לפני השנה נכנס דוד לחדר של תמר והתישב על הכסא מולה.

"את כועסת עלי מכיון שלא הבאתי לך חלק מהבננה שלי?".

תמר לא ענתה. "אני מבקש סליחה", אמר דוד, ובלב שלו הוא באמת הצטער.

תמר הסתובבה לצד השני במטה, והפנים שלה היו כועסות מאד.

"את סולחת לי?", נסה שוב דוד. "לא, לא, לא!", אמרה תמר ולא רצתה להמשיך לדבר.

גם למחרת לא רצתה תמר לדבר עם דוד. אפילו לא כשחזר דוד מהלמודים והציע לה לשחק איתו.

לתמר לא היה עם מי לשחק. שירה לא חזרה עדין מבית הספר, ועל דוד היא כועסת, אז איך היא יכולה לשחק איתו?

היא התישבה בפנת החדר. היה לה משעמם וממש עצוב בתוך הלב. עכשו, כשהיא כועסת ולא סולחת, היא מרגישה ממש רע בתוכה. היא מרגישה שהיא הפסידה את דוד, ממש כמו שמפסידים חברה טובה. היא לא יכולה לשתף את דוד ולספר לו איך עבר עליה היום בגן.

אשליה אופטית

הפארק בפר"ז נראה כאילו מונח גלובוס תלת מימדי ענק, אך הוא שטוח לחלוטין.

בדיחות לילדים

איפה עוצרים בירוק, אך ממשיכים באדום? - באבטיח...

איזה מזל היה לי - אתמול אבדתי את המטריה שלך. ולמה זה מזל?! - יכולתי לאבד את המטריה שלי...

שתי סיכות הולכות ברחוב. פתאום אומרת האחת לשנייה: תיזהרי! יש מאחוריני סיכת ביטחון!

ד"ר, אני חושב שאני צריך משקפיים. - אתה בהחלט צריך משקפיים, אדוני! זו חמת נעליים.

תודה לברוך רייכמן ששלח בדיחות

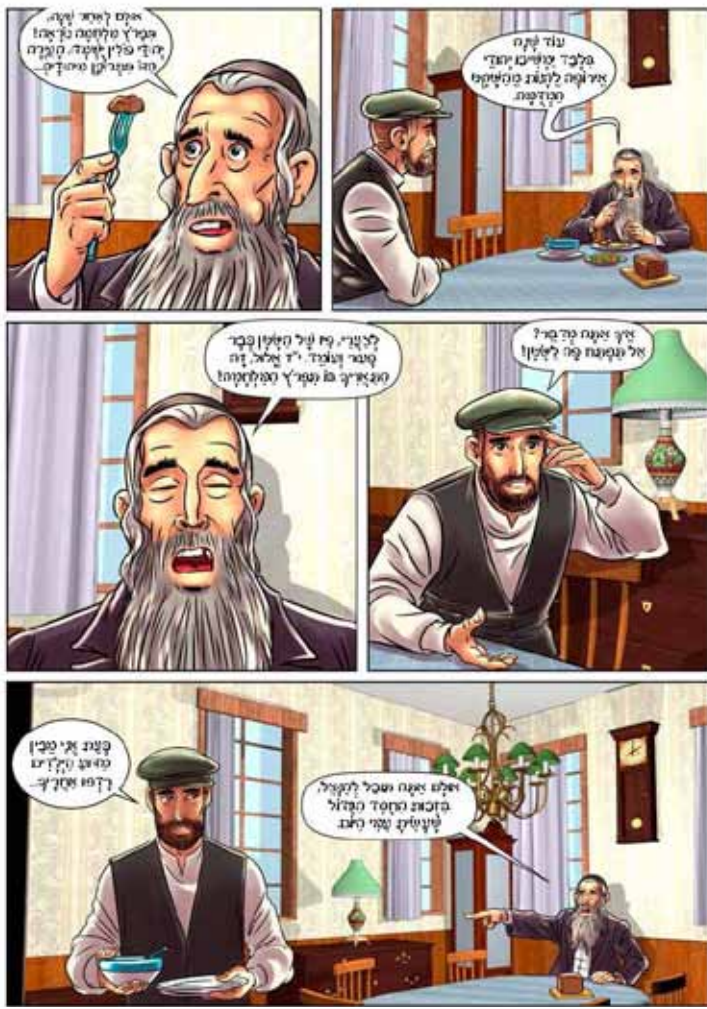
אדם אכל ארוחה טובה במסעדה. כשסיים, בקש מהמלצר שיביש לו את החשבון. המלצר הלך לרנגע וחזר עם כריכת עור ובתוכה החשבון. הלקוח פתח את הכריכה ובדק את הפריטים המופיעים בחשבון: סלט 20 ₪ סטייק 50 ₪ מצליח 20 ₪ שתייה 40 ₪ סה"כ: 100 ₪.

הלקוח הוציא את ארנקו מהכיס, ותוך כדי כך פנה אל המלצר בשאלה: סליחה, אדוני המלצר, אבל מה זה "מצליח"? המלצר הרשע לקח את החשבון מידי של הלקוח, הוציא עט מכיסו ומחק את השורה הזו. "טוב", הוא אמר ללקוח, "הפעם זה לא הצליח..."

ועכשיו הכבוד והשמחה להקשיב לדרשן הדגול והנערץ בשולחן השבת. בריאת העולם | עשר דורי הפלגה | אברותי, יצאתי ויבתי | 12 השבועות | עשבור מצרים | ישראל במדבר | ומשכן בנינו

מה יותר מענג בשולחן השבת מכך שהבן שלך מקבל את הבמה ונושא בגאון דבר תורה!?! כן. זו התוצאה מלימוד חוייתי בסדרה המרתקת עם סיפורי התורה, כפי שלא סופרו מעולם מזוויות מפתיעות, וכל פרשיות השבוע לאורם של מדרשים, מומחשות ומעוטרת באיורי חן בדגש על איכות נדירה. מאת הסופר והמחבר הרב אברהם אוחיון.

7 כרכים בהתאמה לילדים בכל הגילאים. להזמנות: 073-222-1250 shops.hidabroot.org

הציד
מ"ם
הרשקוביץ

לרכישת 190 קומיקס "הציד" בהידברות שופר, חייגו: 073-222-12-50 **המשך בשבוע הבא...**

אחת שאלתי
הרב ארז חזני

בְּקֶשׁ הַנְּחָה וְשִׁלְמֵי הַרְבֵּה יוֹתֵר

ההנחה ניתנה בטעות – האם על נותן השירות לתת אותה בכל זאת?

את העבודה תמורת 2,500, והנך מחזיק עכשיו אצלך 3,000.
 החשמלאי התגונן: "סברתי לתמי ש-3,000 זה קר מדי עבורך, אבל כעת אני רואה שהנך מוכן לשלם הרבה יותר... הנה הסכמת לשלם על העבודה 5,500, ומדוע שלא תשלם עליה 3,000?!"
 עם מי הדין?
תשובה:
 ההנחה של החשמלאי נתנה בטעות, ולכן יכול לחזור בו ולדרוש את המחיר המלא, כדין "מחילה בטעות" שאינה מחילה (כפי שכתב הרמ"א בחו"מ סי' רמ"א ס"ב), שכן החשמלאי קבע מלכתחלה שהשכר יהיה 3,000, כפי שזו העבודה האמיתית בשוק, אלא שהחליט להוזיל במחיר, כיוון שרחם על הזקן, וחשב לתמו שזמן הסתם קשה לו מאוד לעמוד בתשלום זה גבוה, ובקשי הוא מצליח להתקיים מחמת עניו. אך עתה, כשרואה שהזקן התרצה לשלם הרבה יותר, אם כן התברר שנדאי יש באפשרותו לשלם 3,000, ומדוע אפוא שיפחית לו במחיר, הלא הוא התאמץ ועבד כפואות, ואל השכר הוא נושא את נפשו, על מנת לפרנס את בני ביתו.
לסכום: החשמלאי אינו חייב להשיב לבעל הבית 500 שקלים נוספים, אלא רשאי להשאיר בידו את ה-3,000 שקלים כשכר עבודתו.

הלה השיב: "החשבון פשוט; דרשת בתחלה ששת אלפים, והסכמת להוריד חמש מאות...! התברר אפוא, שבעל הבית הזקן שמע בטעות "ששת" אלפים במקום "שלשת" אלפים... החשמלאי מסר ליד בעל הבית בחזרה 2,500 שקלים, והלה השתומם: "מה זה, החלטת לתת לי צדקה?... מדוע משיב אתה לי סכום כזה רב?!"
 "ידידי היקר - הסביר לו החשמלאי בחייד - חלה אצלך טעות קטנה; מחיר העבודה שדרשתי לא היה ששת אלפים, אלא שלשת

"לא תלין פעלת שכיר אתך" (ויקרא י"ט, ג.).
 חשמלאי בכיר הזמן לבצוע עבודות חשמל בביתו של בעל בית מבגר. בעל הבית בקש לשמץ תחלה הצעת מחיר. לאחר שהעריך החשמלאי במדיק את שוי העבודה, נקב בפני בעל הבית בסכום: "שלשת אלפים ש"ח".
 "הסכום גבוה מדי עבורי. אויל תוכל להפחית לי חמש מאות שקלים? אני בקשי מסתדר לפרנסתי...".
 בקש הזקן בנימוס. החשמלאי חשב קמעה, והשיב בחיוב. העבודה השלמה, ובעל הבית הגיש לחשמלאי מעטפה עם התשלום.

יצא לאור הספר החדש "אחת שאלתי 3" של הרב זיברשטיין, חייגו להידברות שופר: 073-222-1250

הלה פתחה, החל למנות את השטרות, והתפלא לגלות שהסכום עמד על... 5,500 ש"ח.
 "כיצד הגעת לסכום הזה?", שאל את בעל הבית.

באוירה משפחתית

מנוחה פוקס

הברבור של אמא: זכרונות מנוחה

בעינינו הילדותיות הבנו שהיא פשוט מאוהבת במתנה, ובירכנו בלבנו את האיש שידע מה למכור. בהבנתנו הילדותית חשבנו שהיא לא רואה את השבר

הבנו בלי שאמרו לנו, שהכסף שלנו היה כסף קטן מדי, ושאלם לא ניקח את הברבור השבור - אז לא יהיה לנו כלום. הוא עטף לנו את המתנה. הבאנו לאמא את המתנה. איזה אושר פרץ מעיניה.

בעינינו הילדותיות הבנו שהיא פשוט מאוהבת במתנה, ובירכנו בלבנו את האיש שידע מה למכור. בהבנתנו הילדותית חשבנו שהיא לא רואה את השבר, ובירכנו בלבנו על כך.

את הברבור הניחה אמא על מדף זכוכית בבית. עד היום (למעלה מ-50 שנה) הוא מונח על מדף שמור. חפצים רבים, הרבה יותר יקרים, הושלכו כבר מהבית. הברבור שם.

ברבור קטן, עלוב, שבור, נתן לנו במשך שנים להרגיש שאנחנו שווים. הצלחנו לקנות מתנת יום הולדת, אהובה כל כך ומרגשת כל כך. אם לא הייתה כזו, האם היתה אמא משאירה אותה על המדף כל כך הרבה שנים?

עד היום, כשמבטי נפגש בברבור הזקוף את קומתו, אני מרגישה מלוטפת. ילדה קטנה של אמא.

"כמה כסף יש לכם?", שאל המוכר, לאחר שהבין שלא נצליח לרכוש מגבת יקרה, סינר למטבח או תיבה מנגנת שעליהם הצבענו. הראינו לו.

אני זוכרת עד היום באיזה כבוד התייחס אלינו, כשהכסף שבידינו היה שווה כקליפת השום.

הוא ליטף את זקנו והתיישב במקומו. הוא הסתכל סביבו וחשב לעצמו.

אנחנו הבטנו בו כמו במלאך שיכול לפתור את כל בעייתנו.

והנה, הוא באמת נפנה אלינו. "יש לי משהו" - הוא אמר.

הוא ניגש אל ארון צדדי והוציא משם קישוט. ברבור קטן עשוי חרסין. חלק מהברבור היה שבור.

"אבל זה שבור", אמר לי אחי בשקט. "לא נורא", לחשתי לו חזרה, "העיקר שיש לנו מתנה".

זה היה לפני הרבה מאוד שנים, הייתי אז ילדה קטנה.

יום ההולדת של אמי קרב לבוא. ישבנו כל האחים, כשהגדול בן שמונה שנים, וחשבנו מה קונים לאמא לכבוד יום הולדתה.

לכל אחד מאתנו הייתה מטבע קטנה, ויחד זה הפך לסכום שבראייה של ילדים קטנים הוא סכום גבוה עד מאוד.

אחד מאתנו הציע לקנות לאמא מגבת חדשה.

אחד חשב שאמא תשמח בסינר מיוחד, ועוד ילד הציע לקנות קופסא לתכשיטים. תיבה מנגנת.

על פי הרעיונות האלו, יצאנו לחנות

השכונתית. הייתה זו חנות קטנה ועלובה באותם ימים. אבל אז, כשנסיעה ברכב לא הייתה פשוטה, וגם אנו היינו ילדים קטנים, לא חשבנו על חנות אחרת. מגבת עלתה אז כסף רב, גם הסינר וכמובן התיבה המנגנת, שהייתה קופסה מיוחדת לאחסון תכשיטים.

חכמת נשים

הרבנית חגית שירה

עתות הרצון של ליל שבת

אומרים חז"ל: תעצרו! אתם יודעים מי עקרת הבית הזה? על מי הכל עומד פה?

ברכו והתברכו. נהגו לברך את הבנים והבנות בין קידוש לנטילת ידיים, ושעה זו היא שעה קדושה וגבוהה ביותר. טוב להרבות בברכות בשבת, שאז סוד שבת מלכתא וסוד הנפש היתרה, ואין שום כוח רע יכול לקטרג על הברכות של שבת, ועל המברך והמתברך יחולו הברכות. בשעת הברכה יש להניח שתי ידיים על ראש המתברך, מפני שביד יש חמישה עשר פרקים, כנגד חמש עשרה תיבות שבברכת הכהנים. וכך כתוב בספר סגולות לישראל:

"כל האומר 'ויכולו...' בערב שבת - שני המלאכים המלווים אותו מניחים ידיהם עליו". שימו לב: מה גדולה ועצומה הברכה בשעה זו, כאשר המלאכים מניחים ידיהם על ראשו של המקדש והוא מניח ידיו ומברך, והיא עת רצון גדולה ונפלאה.

ניתן להזמין את הרבנית חגית שירה לחוגי בית בכל רחבי הארץ, ללא תשלום 073-2221290

נהגו הבנים והבנות לנשק ידי האם בליל שבת, וכן נהג האר"י הקדוש, שבכל ליל שבת היה הולך לביתה של אמו ומנשק את ידה, והיא הייתה מברכת אותו. ועוררו הרבה רבותינו המקובלים שכל אדם ינשק ידי אביו ואמו בליל שבת, ובמיוחד את יד אמו, ויבקש ברכתם.

וכתב הגאון החיד"א שכאשר ינשק ידי אביו ואמו יכוון לקיים מצוות כיבוד הורים, וכשמנשק ידי אמו יכוון שיש סוד בדבר.

קידוש

סגולה להביט בנרות של שבת בשעת התחלת הקידוש, ואחר כך בשעת הקידוש להביט בכוס הקידוש, והיא סגולה לפסיעה גסה שנוטלת אחד מת"ק מאור עיניו של אדם (סגולות לישראל).

בין קידוש לנטילה

השתדלו לא לדבר דברי חולין בשבת, ובמיוחד בין קידוש לנטילת ידיים, שזה זמן גבוה ביותר.

אחד הרגעים האהובים עלי בערב שבת הוא הרגע בו בעלי והילדים שרים לי "אשת חיל". כן, זה מרגש בכל פעם מחדש אף על פי שהילדים לא תמיד בקטע לשיר לאמא שלהם (גם הבעל לפעמים). אבל לי זה לא אכפת כל כך, מפני שבהחלט מרגשת אותי העובדה שחז"ל הקדושים הקדישו לי ולכל אישה יהודייה בעולם רגע מיוחד מאוד בשעה הכי יפה בשבוע, כשהבית נוצץ והשולחן ערוך והסלטים קורצים והלחם חם... והריח של הדגים (אין על המתכון שלי) מריח בכל הבית וכו' וכו'... אומרים חז"ל: תעצרו! אתם יודעים מי עקרת הבית הזה? על מי הכל עומד פה? פרי ידיה של מי כל זה? מי טרחה והשקיעה במסירות ובאהבה...? מי זו שרחוק מפנינים מכה? שקמה בעוד לילה... ועוז והדר לבושה ופיה פתחה בחכמה? קומו בניה ואשרו! בעלה - יהללה! אשת חיל מי ימצא!

אשת חיל

אשת חיל הוא הפרק האחרון בספר משלי. אשת חיל היא השבת. היא השכינה. היא האישה.

המדריך המפתיע לנערו

כל הסודות לנערו המתמודדת עם בעיות צניעות וחרבה לא טובה. כל המידע. כל התשובות וכל הכלים המעשיים. צעד אחר צעד שיתנו לילדה שלכם את הכוחות לשמור על עצמה בגיל ההתבגרות

להזמנות 073-2221250

"הבית שלי הייתה מוצה רחמי לא פשוט ולא יצאתי מה אלוהים... המהפך חזרתי לראות בתי (מבטת). היא אודעה את הספר בזו כפי... היא לא מסכימה אלא אודעה להתקרב אליה, והפכה ל"מחפיקת" של הכיתה שלה. מהפך! כל היוליה! אני יושבים

בריאות טובה

הרבנית בצרי

הכבד - תכנית הניקוי (ב')

כדי לשמור על הבריאות של הכבד צריך לדעת מהם האויבים שלו, וכדאי להתרחק מהם.

1. עודף שומנים מן החי.
2. אלכוהול - פוגע בתפקוד הכבד במידה רבה.
3. עודף סוכרים, פרוטקוז.
4. רעלים - תרופות סטרואידים סטטינים משככי כאבים כמו אקמול, נורופן וכו'.
5. מזון מעושן.
6. ישנם חומרים שנאגרים בכבד, כמו ברזל וויטמין D. אם הם במידה גבוהה מדי - זה עלול להרוס את תאי הכבד. כך גם תוספים של ויטמין A, כמו רטינול ורקוטן, צריך להיזהר בהם כי הם עלולים לפגוע בתפקוד הכבד.

פרטנו כאן את ה"סור מרע", כעת נפרט "עשה טוב".

יש לחזק ולתמוך בפעילות הכבד. לכן אני ממליצה על שימוש בצמחי מרפא וברכיבי תזונה המחזקים את תפקודו.

מומלץ להרבות באכילה או ליטול תוספים של ויטמין E, סלניום וחומרים לפוטורופיים - חומרים המפחיתים את משקעי השומן בכבד. כדאי לצרוך כולין, שנמצא בלציטין סויה, מתאנן, ויטמין B12 וחומצה פולית.

צמח שן הארי - תומך בחילוף החומרים של השומנים בכבד ומפחית רעילות בתאי הכבד.

גדילן מצוי - המרכיב הפעיל בצמח זה הוא הסולמירין, אשר מונע הרס בכבד, מעכב פעילות של רדיקלים חופשיים ומסייע לחידוש רקמת הכבד הבריאה. לגדילן השפעה מיטיבה במצבי דלקות בכבד ובצינור כיס המרה, וכן בטיפול בכבד שומני. הוכח שהגדילן יכול לעזור בטיפול במחלת הצהבת.

כלורופיל - הוא החומר הנותן צבע ירוק בצמחים, וממלא בצמחים תפקידים של נשימה והתפתחות. לכלורופיל יש יכולת ספיחה של מתכות רעילות ורעלנים אחרים בכבד ובכלי הדם, ויש לו גם תכונה נוגדת חמצון.

כמו כן יש צמחים נוספים שטובים לחליטה, כמו רוזמרין, קלנדולה, תלתן אדום, סקיטנדרה וכדומה. יוצרים תערובת צמחים, וחולטים כפית מהתערובת בכוס מים רותחים.

לסיכום, יכולתו של האדם להתמודד עם מחלות תלויה רבות בפעילותו התקינה של הכבד וביכולתו לסלק רעלים בצורה יעילה. לכן יש חשיבות רבה לניקוי ולחזוקה הכבד.

להזמנת חוגי בית בהשתתפות הרבנית ר. בצרי (ללא עלות), חייגי 073-2221240

פורום מומחיות

מגוון מומחיות

כל הזמן רבים

למה אין אהבה בין האחים, מה עושים עם היפוכונדריה, והאם זה רע כשאמא אוהבת ילד אחד יותר מאחיו?

וסימנים פיזיים - כגון דפיקות לב, הזעה, לחץ כחזה ומתח שרירים גבוה.

אנשים הסובלים מהיפוכונדריה מביעים דאגה מתמשכת לבריאותם בלי קשר לדעה מקצועית ולנתונים אובייקטיביים. סימנים נוספים הם ריבוי בדיקות גופניות, פניה למומחים ולרופאים שונים, האשמת הרופא בחוסר מקצועיות, השקעת כספים בבדיקות רפואיות וברפואה פרטית, חיפוש אובססיבי אחר מידע רפואי בספרים, אצל בני משפחה וכדומה. ניתן לזהות היפוכונדריה כאשר הסימנים הבאים מופיעים במשך חצי שנה לפחות, וגורמים למצוקה ולסבל יום-יומי. בדומה לחרדות אחרות, גם במקרה של היפוכונדריה הסימן העיקרי לכך שנדרשת התערבות טיפולית הוא כאשר העיסוק בבריאות הופך בלתי פוסק, ופוגע בתפקוד.

הטיפול בהיפוכונדריה נשען על זיהוי המחשבות המלוות את החרדה, ועבודה על אימוץ דפוסי חשיבה והתנהגות חדשים, במטרה להפחית את החרדה. אלו יכולים להיעשות באמצעות טיפול קוגניטיבי התנהגותי. (אורלי סמירה, יועצת זוגית ופסיכותרפיסטית CBT)

...

אומרים שאוהבים את כל הילדים אותו דבר, אך אני מוצאת את עצמי קשורה ונותנת המון תשומת לב לילד אחד יותר מאחיו. האם יש בעיה בכך, אם זו נטיית הלב שלי?

באופן טבעי אנו פועלים לפי תחושות הבאות מהרגש, ולא על פי השכל. כדי לנהוג כראוי, עלינו להילחם בתחושות אלו ולהתגבר על עצמנו. אמא שמעדיפה ילד אחד על פני אחיו, כי היא נקשרת אליו באופן טבעי, נותנת לו תשומת לב רבה יותר. היא צריכה לחשוב על ההשלכות הנגרמות מכך. יחסה המועדף לילד המוצלח הופך אוטומטית את אחיו ל"כבשה השחורה". וכי מה הוא אשם שהוא כישרוני פחות, או שהאף שלו יפה פחות?

ילד לא אמור להיפגע מכך שלאם פחות סימפטיה אליו, מסיבה כזו או אחרת. גם הוא הילד שלך שהקב"ה הפקיד אצלך, ומגיע לו כל מה שמגיע לאחיו.

יש לדעת כיצד לחלק את תשומת הלב בצורה שווה ליעניי הילדים. כשיש לאמא רצון טוב והרבה נכונות להשקיע, היא תרגיש בעצמה מתי לרחק ומתי לקרב, ודווקא ילד שנדחה יותר צריך לקבל תשומת לב רבה יותר, אבל לא בידיעת אחיו - כדי לא לגרום לקנאה.

ברבות הזמן, הנתינה תוליד יותר אהבה. (קן אהרון, מאבחנת דידיקטית, מרצה בחינוך מיוחד ופסיכולוגיה התפתחותית)

ילדי מרבים לריב (אלימות מילולית ופיזית), אינם מוותרים זה לזה ואינם עוזרים בבית. כל ניסיון להתערב או להשליט סדר עולה בתוהו. מה עלי לעשות?

אהבה בין האחים אינה טבעית, אלא היא תוצאה של הורות שחינכה לעזרה, הבנה ותחושת שייכות של כל אחד מבני הבית. הורות מעין זו השאירה מריבות בין הילדים מחוץ לתחומה השיפוטי ולא נקטה עמדה.

המניע העיקרי לניסיון התערבותך הוא השלטת סדר בבית, שיאפשר לך להמשיך בעיסוקיך. אך אין בו מענה רגשי לצרכי ילדיך.

מריבות שמתאפיינות באלימות מילולית או פיזית משקפות חסך רגשי של ה"תוקף". מקומו וזהותו לא ברורים לו, הוא אינו בטוח במי שהוא ועל כן מזהה את הנשק הזמין לו, שבו הוא טוב, ומתבטא באלימות ובכוחניות.

אלימות היא אילמות - כשאני חש לא שייך, כשלא מתאפשר לי לבטא את תחושותי - אני פונה לאפיק האלים. מדובר במלחמה על המקום שלי בבית. כל לקיחת חפץ בלא רשותי מתורגמת בתת המודע שלי לזלזול במי שאני ובקיומי.

על כן כל המאמצים לחסום בדרכים "לא חכמות" גם ניסיון התבטאות אלים זה - לא יצליחו, משום שזו האפשרות היחידה שנותרת לי להתבטא, ולא אתן שימנעו גם אותה ממני.

הבראת המערכת המשפחתית תיווצר כשכל אחד מהפרטים יהיה בטוח שמקומו בתא המשפחתי שמור ומוגן ולא מאויים. עם הזמן תתורגם תחושת השייכות הזו לתפיסה שהוא חלק מכלל, ושהכלל הוא גם חלק ממנו. העזרה בבית תגבר, ותיווצר לכידות משפחתית שלא חלמת עליה. (ענבל אלחיאני, MA, מטפלת מוסמכת ב-NLP ובדמיון מודרך, כותבת ומרצה בתחום)

...

יש לי בעיה שאני לא יודעת לאן להפנות כל הזמן אני חושבת שיש לי מחלות. אני נבדקת הרבה, והחרדה יורדת קצת, אך לאחר שבוע אני חוזרת להיות חרדתית, כי אולי משהו התפתח לי בגוף. בשנה האחרונה זה הקצין, כשכואב לי משהו קטן - אני לא מפסיקה לדבר עליו עם משפחה או חברות. לפעמים עולה לי מחשבה שמקנת בגופי מחלה סופנית. אני שמה לב לכל שינוי קטן בגוף, ומרגישה מתח רב ותשישות מהנושא. מה יכול לעזור למצבי?

נראה שאת מתמודדת עם היפוכונדריה, המכונה גם "חרדת בריאות".

להיפוכונדריה שלושה מאפיינים בולטים: מחשבות מטרידות, דאגות חוזרות ונשנות שמציפות את האדם במהלך רוב היממה,

כי רק התורה
"מוגנה"
ומצילה!!

מגוון הספרים החדשים והמבוקשים בהידברות שופט

<p>ילדים הספרים על נבגים 12 - חיים ודודי סדרת ספרים רבי מנחם בן 12 כרכים. העוסקת בדילמות ובעיות מעולמם של הילדים ובהנעת פתרונות חינוכיים עבורם.</p>	<p>חט חוברות בחלכה באשרה (22 כרכים) - הסט המלא של כל חוברות בחלכה ובאגדה.</p>	<p>חיה וזן דודי - מתעד את סיפוריה של ילדה אחת קטנה ועל משפחה אחת גדולה, שבאמצע החיים נפלו לתור מערבולת חשוכה מרפא.</p>	<p>בעקבות אהרון - חיי 14 סיפורים עוצמתיים, של אלו אחר משה מציג התרחשות בירה שונה והתמודדות מנוגדת אחר.</p>
<p>חט חוברות בחלכה באשרה (22 כרכים) - הסט המלא של כל חוברות בחלכה ובאגדה.</p>	<p>חט חוברות בחלכה באשרה (22 כרכים) - הסט המלא של כל חוברות בחלכה ובאגדה.</p>	<p>חט חוברות בחלכה באשרה (22 כרכים) - הסט המלא של כל חוברות בחלכה ובאגדה.</p>	<p>חט חוברות בחלכה באשרה (22 כרכים) - הסט המלא של כל חוברות בחלכה ובאגדה.</p>

הידברות שופט

שליח עד
הבית בחינם!

עפ"י מדיניות המשלוחים באתר

לפרטים ולהזמנות: **073-222-12-50** SHOPS.hidabroot.org
היכנסו לאתר לצפייה בעוד מגוון ענק של ספרים ומוצרים חדשים מכל הסוגים!

אִתְּךָ פתחי לי פתח

אם קצת קשה לך
בפרט בימים אלה

זכרי שאנחנו לעזרתך בכל מצב - עזרה רגשית - סיוע כלכלי - ייעוץ משפטי

073-222-1333 • 052-955-1591 • Kalina@htv.co.il • *כי לא נמצאה אלא שהגמילה לא הולאה*

עושים
שלום
באמת!

- המשפחה**
מסוכסכת במשך שנים בגין ירושה ובזמן קצר הגעתם להסכם, ושלום המשפחה נשמר
- חיפשתם**
להתדיין עפ"י גדריו ההלכה וסוף סוף זה אפשרי בשעות הערב
- היה לכם**
הפסד מתמשך מהתנגדות השכן לתוספת הבנייה ובי"ה הסכמתם על פתרון

הכתובת לקבלת פתרונות הלכתיים מקצועיים ומהירים, ליישוב כל סכסוך ממוני. בהסכמת הצדדים! **על פי גדריו ההלכה! תואם את חוק הבוררות!**

- ירושה ועזבון
- סכסוכי שכנים
- פירוק שותפויות
- נזיקין ופיצויים

✓ צוות דייונים תלמידי חכמים מובהקים בעלי ניסיון מוכח ✓ זמינות דייונים גבוהה בכל רחבי הארץ ✓ תנאי מקדים להתדיינות - הסכמת הצדדים מראש.

מרכז בוררות
שלום ואמת
דיני ממונות
בואו נעשה את זה נכון!

לבירורים התקשרו: **073-3333325** או שלחו מייל: **mamonot@htv.co.il**